

HLAS NÁRODA

"Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Bud'te svorní!
Ien svorným Bůh požehnáva."
JOSEF KARDINÁL BERAN.
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udrieni českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 50 centů

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) IX. — Číslo (No.) 26.

Sobota (Saturday) 23. června (June) 1984

Posmrtná črta za Jaromírem Zástěrou

Opravdu smutná zpráva z Washingtonu, která se přihnala jako zcela nečekaná zběsilá smršť, aby se zabodla do našich srdcí a otrásla celým československým exilem.

Jaromír Zástěra zemřel náhle tuto neděli.

Tečka.

Exilová statistika se zde zastavuje a odepisuje „jednoho člověka“ ze svého aktivního seznamu. A život jde dále.

Lhostejní pokrčí rameny, sovětští agenti si mnou ruce, neboť odešel jeden z jejich nesmiřitelných protivníků a československá komunistická vláda si oddychla, neboť dobře věděla, že Jaromír Zástěra, bývalý politický vězeň komunistického režimu, byl „Hlasem“ svobodného československého exilu v Americe, který býval nejoblíbenějším a nejvíce poslouchaným zámořským hlasatelem v posledních deseti letech.

My, kteří jsme byli opravdovými přáteli, ho budeme nesmírně postrádat, neboť Mirek byl pro nás vzácným příkladem člověka-vlastence, který svoji práci a láskou k obnovení svobodného Československa přecasto zanedbával sám sebe a nikdy neočekával žádné jiné odměny, nežli našeho a vašeho porozumění.

Jeho satiricko-politický a hudební radiový program „Kaleidoskop“ byl velmi oblíbený. Programové náplně mnoha „odpoledních čajů“ Klubu svobodné kultury, jehož byl předsedou, se jiskřily politickými skeči, divadelní hra

„Jindřich Osmý“, sborová recitace „Balada o námořníku“, doprovázená světelnými obrazy a mohutná tryzna za Jana Palacha, byly opravdovým prožitkem pro každého, kdo cítil s naší porobenou zemí tak, jako Mirek Zástěra.

Doufám, že jste ještě nezapomněli na náš slavný „Pochodňový průvod“ před 15 lety středem Chicaga, kde Jaromír Zástěra hrdě nesl standartu s nápisem mučedníka Palacha. Bylo nás kolem 450. Kam jste se innozi poděli?...Kde je vaše nadšení?...Kde jsou všechny ty sliby o věrnosti, které jsme ten večer propagovali?

Slibte mi, sestry a bratři: bude-li pořádána místními organizacemi tryzna za Jaromíra Zástěru, že všichni přijдете! Nebudete uctívat památku vladaře, či politika, skloníte se před památkou jednoho z vás. Uctíte dobrého člověka se zlatým srdcem a s vlasteneckým nadšením, které nám všem má být vzorem do budoucna, a které, jak se obávám, nám přibýváním let všem začíná chybět!

Váš zvýšený zájem o „naši věc“ bude tím nejkrásnějším darem našemu drahému zemřelému Jaromíru Zástěrovi, věrnému Čechoslováku.

Sledujte prosím tisk! Jistě bude ještě hodně psáno o Jaromíru Zástěrovi, chtěl jsem však být jedním z prvních, který se jeho památce pokloní, neboť jsem si nesmírně vážil jeho práce a jeho přátelství k celé své rodině.

Sáva Roknič

Jaromír Zástěra - (uprostřed s transparentem) - v dlabu 1966 při vítání Josefa kardinála Berana na letišti O'Hare v Chicagu

Úmrtní oznámení

Chicagský „Velehrad“, jehož byl doživotním členem, a redakce „Hlasu národa“, jehož stránky - i když v nepravidelných intervalech - od začátku obohacoval různými kulturními zprávami, v hlubokém zármutku oznamují všem svým členům a čtenářům, že v neděli 17. června 1984 odešel z našeho středu náhle na Boží zavolání pilný a vytrvalý kulturní pracovník, upřímný vlastenec, dlouholetý vězeň komunistických koncentračních „nápravných zařízení“, obětavec

Jaromír ZÁSTĚRA zpravodaj čs. oddělení radia „Hlasu Ameriky“

Narodil se 2. května 1930 v stříbrnosné Příbrami. Brzy po komunistickém únorovém puči r. 1948 se ještě jako středoškolský student odvážil veřejně nesouhlasit s komunistickou lží a násilím, byl nespravedlivě odsouzen a poslán za mříže na Mirov a do dalších komunistických věznic a koncentračních táborů.

Když se po letech v USA přišlo na to, že je Mirek po svém otci právoplatným US občanem, právník a různé organizace se začaly o jeho osud živě zajímat. Nakonec se čs. komunistické autority pod vlivem tlaku US úřadů a veřejného mínění rozhodly Mirka propustit s podmínkou, že odletí přímo z vězení do USA bez rozloučení se s maminkou. - Když pak po několika letech v Příbrami zemřela, mohl ji jet na pohřeb.

Po studiu, kulturní práci a různých zklamáních odešel z Chicaga do Washingtonu, kde po dobu deseti let pracoval v radiu „Voice of America“.

V neděli 17. června se vrátil ze zaměstnání, chtěl jít k lékaři, protože se necítil dobře, ale na cestu se ani nevydal. Ještě téhož dne jej našel jeho kolega v bytě mrlého.

V pátek 22. června 1984 v 8 hod. večer se sešli jeho spolupracovníci, kamarádi a přátelé v obřadní síni pohřebního ústavu „Gawlers Funeral Home“ (5130, Wisconsin Ave. N.W. Washington, D.C.), aby se s ním rozloučili. Pohřeb zehem měl pak v soukromí.

My v Chicagu si na něho vzpomeneleme při českých bohoslužbách v sobotu 30. června v 6:15 hod. večer v kostele Matky Boží Svatohorské v Ciceru. Na ten den měl totiž „zamluvenou“ mši sv. za svou maminku.

Děkujeme všem, kdo vzpomenu s námi.

chicagský „Velehrad“
a Hlas národa

Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu
v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské
V Ciceru, Ill. - 2414, S. 61st Ave.

Sloupek informací

**o pomalém, trpasličím hospodářském pokroku
obřího obyvatelstva chudé Indie,
o diplomatických zákrutách
její vládkyně Indiry Gandhiové
ve světové politice
a o její „železné ruce“ v politice domácí.**

Vztahy mezi USA a Indií zůstávají chladné.

Když indická ministerská předsedkyně Gandhiová navštívila v červenci 1982 Washington, zdálo se, že chladný odstup, který zavládl mezi Indií a USA od Chruščevovy a Bulganinovy návštěvy Indie v r. 1955 se přemění v blízkou srdečnost a přátelství. Dokonce se zdálo, že Indie nehodlá obnovit smlouvu o přátelství a spolupráci, kterou v r. 1971 s Moskvou podepsala, a že se definitivně od Moskvy odklání. Toto klíčící přátelství mezi USA a Indií se však ve dvou uplynulých letech příliš nerozvinulo. Nyní se Indie opět přiklání k Sovětskému svazu, kterému - jak se Gandhiová mylně domnívá - je možno více důvěřovat než prý Spojeným státům.

Na začátku března 1984 byl sovětský ministr obrany Dimitrij Ustinov návštěvou v Indii a Indira Gandhiová, její přítelkyně se všemi poctami, jako by byl hlavou státu. Výsledkem této jeho návštěvy byla nová obchodní smlouva, podle níž Sověti prodají Indii za velmi výhodných platebních podmínek „moderní zbraně se značnou údernou mocí“. Na

začátku dubna pak jeden indický letecký důstojník ztrávil se dvěma sovětskými kosmonauty osm dnů v sovětské vesmírové laboratoři Saljut 7.

Podle mínění politických pozorovatelů hlavní důvod nespokojenosti Indie se Spojenými státy je štedrá vojenská výpomoc, kterou Washington poskytl Pakistánu; tato výpomoc má v pěti letech dosáhnout výše 3,2 bilionu dolarů. V rámci této výpomoci Pakistán má také obdržet od USA 40 nejmodernějších US bojových letadel typu F-16. Ačkoliv Spojené státy ujistí, že tato výpomoc má pouze posílit obranu pakistanských hranic s Afghánistánem, indická vláda a indické armádní velení se docela vážně - a možná i oprávněně - obávají toho, že těchto zbraní bude nakonec užito proti Indii, stejně jako tomu bylo v nedávné minulosti, kdy Indie bojovala proti Pakistánu tři vítězné války. V přítomnosti totiž existuje mezi Indií a Pakistánem skutečné závodění ve zbrojení; zatímco Pakistán je vyzbrojován Amerikou, Indie kupuje své zbraně hlavně od Sovětského svazu. Obě země se také pokoušejí vybudovat svou vla-

stní atomovou bombu. Indie - po Číně nejvíce zalidněná země na světě - se 750 miliony obyvatel - má 1,2 milionu vojáků ve zbraní, zatímco Pakistán s 96 miliony obyvatel jich má ve zbraní 479 tisíc. Indie má 727 bojových letadel, Pakistán 259. Indie očekává nyní od Sovětského svazu dodávky těchto zbraní: nejmodernější sovětská bojová letadla Mig-29, jejichž výroba má být právě zahájena; obrněné pancéře; nové zdokonalené protiletadlové střely typu SAM; tanky T-72; torpédoborce, ponorky a 7,700 tunové křižníky typu „Kresta II.“ s operační schopností 10,000 mil. Zároveň se však Indie pokouší obdržet zbraně i od jiných zemí: od Francie chce koupit jety Mirage a v Anglii chce nakoupit bombardéry Jaguar a stíhačky Sea Harrier, které se výborně osvědčily za Falklandské války. Už má také jednu letadlovou loď. V současné době Indie dostává asi 75 % svých nových zbraní - (ročně za 1,8 bilionu dolarů) - od Sovětského svazu a 25 % od jiných zemí východní i západní Evropy.

Jiným sporným bodem ve vztazích Indie se Spojenými státy je odmítnutí washingtonskou vládou indické žádosti o štěpné hmoty a náhradní součásti pro indickou atomovou centrálu Tarapur, zbudovanou blízko města Bombay s pomocí Spojených států. Důvod Washingtonu: Indie odmítla podepsat mezinárodní smlouvu proti proliferaci nukleárních zbraní a nedovoluje mezinárodním specialistům kontrolní prohlídky této centrály, aby bylo zajištěno, že tam nejsou vyráběny štěpné hmoty pro atomové zbraně. Tento spor byl zčásti sice vyřešen v r. 1983, kdy Spojené státy daly své svolení k tomu, aby Francie poskytla Indii atomové palivo, potřebné k provozu této centrály. Mimoto je Indie nespokojena s tím, že „bohaté“ Spojené státy snížily své příspěvky pro Světovou banku, čímž automaticky byl zároveň snížen obnos, který si Indie u této banky může vypůjčit. Někteří politici pozorovatelé, k tomu všemu ještě dodávají, že Gandhiová svou kritikou Spojených států chce odvést veřejnou pozornost od velmi vážných domácích problémů, které jí mohou politicky uškodit a silně oslabit posici její „strany kongresu“ v příštích všeobecných volbách, které se mají konat v lednu 1985. Její vláda totiž musí čelit politickému násilí ve městech - (nedávno v Bombay při srážkách hinduistů s muslimy zahynulo skoro 300 lidí) - jakož i

různým separatistickým hnutím a vzpourám ve státě Punjab a v jiných státech indické - uměle stále svážené federace. Indie se však přitom zároveň varuje před plnou roztržkou se Spojenými státy, protože si je vědoma, že nutně potřebuje jejich technologickou a ekonomickou výpomoc pro uskutečnění svého ambiciózního plánu, stát se světovou průmyslovou velmocí. V r. 1983 obchodní vztahy mezi oběma zeměmi dosáhly výše 4 bilionů dolarů. Dokud však Spojené státy budou poskytovat masivní vojenskou výpomoc Pakistánu, není žádná naděje na to, že by se Indie stala jejich spojencem a věrným přítelem. Na druhé straně si však Indie opatrnicky uchovává jakousi distancovanost vůči Sovětskému svazu, když Gandhiová např. stále odmítá žádost Sovětů o dovození zbudovat si v Indii své námořní základny. Rovněž nastává jen hluché ucho k nabídkám Kremlu, utvořit trvalou spojku mezi armádami obou zemí a pravidelně si sdílet informace, obdržet pomoci výzvědných služeb, protože si nechce zhoršit své nedůvěřivé vztahy s Rudou Čínou. Indie také stále trvá na tom, aby sovětské armády opustily Afghánistán. Vcelku však se dnes Indie Gandhiové více přibližuje k Sovětskému svazu než ke Spojeným státům, a přes všechny své plamenné řeči o míru, lásce, svobodě a demokracii - vládne své velké, ale těžko ovladatelné zemi - rasově, jazykově a nábožensky rozdělené, tvrdým palčákem.

Od r. 1947, kdy známý odpůrce násilí Mohandas Gandhi rozhybal indické masy k nenásilným protestům proti koloniální Anglii a dosáhl pro svou rodnou zem svobodu a nezávislost, zůstala politická moc nad indickými masami téměř celých 37 let prakticky v rukou jedné rodiny, otce Jawaharlala Nehru, který vládl Indii 17 let, a jeho dcery, dnes 66leté Indiry Gandhi - (její manžel Feroze Gandhi zemřel v r. 1960) - která vládne Indii 15 let.

V r. 1977 se její strana Kongresu rozdělila v odporu proti přísnému hospodářskému šetření, volby prohrála a Gandhiová ztratila na tři roky své předsednické křeslo ve vládě. Zazlívalo se jí, že během předchozích 21 měsíců přísného utažení opasků vládla jako diktátor, a že v r. 1975 poslala tisíce nespokojenců za mříže když její strana byla při jedných místních volbách usvědčena z volebního podvodu a korupce.

Přesto všechno, že problémy Indie se zdají být téměř neřešitelné - jak z důvodů

přírodních pohrom - (zátopy, sucho, hlad, nemoci) - tak z důvodů různorodosti obyvatel a jejich ročního přírůstku (16 milionů dětí ročně), Indie udělala za Gandhiové několik kroků pokroku. Poslala své nadané lidi na studie do západních i východních zemí a v zemědělské výrobě se stala téměř soběstačnou. Její mladší syn Sanjaj, kterého si Indira školiila na svého politického nástupce, přišel před třemi roky o život v letecké havarii. Vyhrál Indira Gandhiová v příštím roce volby a stane-li se opět předsedkyní vlády, pak by vládla Indii až do r. 1990 a mezitím by měla čas zasvětit do politiky svého 39letého druhého syna jménem Rajiv, který je rovněž leteckým pilotem. A tak by „dynastie Nehru“ mohla převést bilionové obyvatelstvo Indie do 21. století.

Gandhiová tvrdě potřebovala vzpouru Sikhů.

V severoindickém státě Punjab, velkém jako Holandsko s 15 miliony obyvatel, žijí Sikhové, jejichž náboženství je smíšeninou hinduismu a islámu. Tito si stěžují, že jsou odstraňováni a sociálně diskriminováni od hinduistické většiny v Indii, jsou přehlíženi v oborech ekonomie, přidělování státní vody na zavodňování pozemků, při hledání pracovních míst, poskytování veřejných služeb atd. - toto všechno kvůli jejich odlišnému náboženství. Jejich umírnění politici vůdci už asi 22 měsíců vedou kampaň pro obdržení větší autonomie uvnitř Indie; dožadují se autonomie politické, ekonomické i kulturní. Když to nikam nevedlo, v posledních šesti měsících se ujali iniciativy radikálů Sikhů a začali vést kampaň teroru za účelem obdržení úplné nezávislosti svého státu od Indie; za tohoto teroru zahynulo asi 600 lidí, většinou hindů. Za základnu svých akcí si vybrali ústřední svatyni Sikhů, „Zlatý chrám“ ve svém starobylém městě Amritsar, kam tajně shromáždili své milice jakož i větší množství zbraní. Jejich terorismus se stupňoval. Indická vláda se - asi právem - domnívá, že za těmito separatistickými snahami Sikhů stojí mohamedánský Pakistán. Nyní se rozhodla „zlomit páteř“ separatismu a radikalismu Sikhů. Dne 5. června poslala proti „Zlatému chrámu“ 3 tisíce vojáků, kteří podnikli na chrám generální útok. Podle armádních údajů tam bylo zabito asi tisíc sikhických obránců a vládních vojáků přitom zahynulo skoro 300. Ovšem podle úřed-

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-620)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahných doma

BOHU, CIRKVI, NÁRODU

VDÁVÁ:

„VELEHRAD“, českoamerické kulturní středisko, CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC. 2657-59 S. LAWDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

Telefon: 782-2044

RÍDÍ: Dp. VOJTECH VÍT, O.S.B. s redakčním kruhem

Právní poradci a zástupci: Henry F. SYNEK 111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602 (312) 263-6060

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA \$30,00

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. - Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

June 23, 1984 — Vol. IX, No. 26.

Z ÚŘADOVNY NÁRODNÍHO SVAZU ČESKÝCH KATOLÍKŮ

Den českých katolíků v Chicagu

Distriktní svaz českých katolíků pořádá svůj tradiční Den českých katolíků v neděli 16. září 1984.

Den českých katolíků jako léta poslední bude zahájen českou mší svatou v nedalekém kostele Blahoslavené Anežky české. Hlavním celebrantem bude n.j.d. Otec opat Valentine Skluzáček, O.S.B. z kláštera v Lisle.

Přípravy na Den českých katolíků jsou již zahájeny; prosíme tedy naše dárce a příznivce, aby na nás pamatovali s dary do našich stánků a pro knižky Štěstěny. Dary můžete odevzdat v úřadovně Národního svazu českých katolíků anebo v redakci Hlasu národa, 2657-59 S. Lawndale Ave., Chicago.

Nemůžete-li sami dary do Velehradu přinést, laskavě nám zavolejte—(762-2044 - redakce H.N.; 522-7575 - úřadovna NSČK)—a rádi si pro ně přijedeme.

Budeme vám vděční za každou předběžnou i telefonickou zprávu o vašich darech, která nám ulehčí naši práci, jelikož budeme vědět s čím můžeme počítat a jak dary rozdělit.

Předem přijmeme vděčné Pán Bůh zaplat' za štedrost vašich dobrých srdcí.

Den českých katolíků v Clevelandu bude 15. července 1984

Clevelandský Distriktní svaz českých katolíků srdečně zve své členy, přátele a všechny krajany na tradiční

DEN ČESKÝCH KATOLÍKŮ

kteří bude pořádán v neděli 15. července 1984.

Ve 12:00 hod. v poledne budou české bohoslužby v kostele P. Marie Lurdské, na 55. vých. ulici a Hamm Ave. Celebrantem bude kaplan našeho svazu Otec Jan Anděl.

Odpolední občanská slavnost bude letos pořádána v České sině Karlín, 5304 Fleet Ave. Od 1:00 PM budou pro návštěvníky připravena chutná česká jídla / vepřová se zelím a knedlíkem - drátková polévka - párky.../

K tanci i poslechu bude vyhrávat Karlínská dechovka za řízení Emila Hronka.

V národopisném programu, který začne ve 3:00 PM zatančí v národních krojích slovenská Trávnica a taneční skupina clevelandských Sokolů. Možná že přijedou tanečníci i z Metamora, Ohio - ba i chathamští letos uvažují o zájezdu do Clevelandu.

Přijďte se mezi nás potěšit a pobavit po našem. Přiveďte i své známé.

Těšíme se na vás.

V. Hesoun

DISTRIKTNÍ SVAZ ČESKÝCH KATOLÍKŮ V CLEVELANDU

srdečně zve všechny krajany na

DEN ČESKÝCH KATOLÍKŮ

v neděli 15. července 1984

ČESKÉ BOHOSLUŽBY O 12 HOD. POLEDNÍ
V KOSTELE PANNY MARIE LURDSKÉ,

na 55. východní ul. a Hamm Ave.

Od 1:00 PM občanská slavnost

v České sině KARLÍN,

5304 Fleet Ave.

Národopisný program - česká jídla - hraje

Karlínská dechovka

NÁRODNÍ SVAZ ČESKÝCH KATOLÍKŮ

svolává

SVOU XXII. KONVENCÍ

na 28. - 30. září 1984

do

CLEVELANDU, OHIO

XXII. konvenci NSČK „Zdař Bůh!“

Ekke Nysmal
pokladník

Františka Uhlířová
organizující tajemnice

Václav Hynar
předseda

Otec Vojtěch Vít, O.S.B.
kaplan

SRDEČNÉ POZVÁNÍ NA RODINNÝ PIKNIK KLUBU DOMOV A SPOLKU SV. VOJTĚCHA

Srdečně zveme vás, vaše rodiny, přátele a známé na náš tradiční letní piknik, který letos pořádáme v neděli 1. července v lesní rezervaci „Schuth's Grove“ číslo 2 na Čermákově třídě a Desplaines Ave., v No. Riverside, hned u křižovatky těchto dvou ulic.

Začátek pikniku je ve 12 hodin, kdy se začnou prodávat piknikové speciality: opékané moravské klobásky, párky, vuřty, špek s paprikou, uzené s chlebem a okurkou. V tutéž dobu se začnou „čepovat“ chlazené nápoje tuzemských i cizozemských značek u našeho „lesního“ baru.

Naše oblíbené písničky si zapíváme za doprovodu harmoniky Ludvíka Rafaje.

Na pikniku máte možnost si zasportovat, zahrát si se svými přáteli volejbal, anebo kteroukoliv vaši oblíbenou hru. Děti - jako každým rokem -

budou mít možnost vyhrát nějakou sladkou odměnu v závodních hrách.

Bud'te tak hodní a pokud můžete, přineste si laskavé skládací židle a stoly, neboť jak jste sami už zjistili na jiných piknících, v lesních rezervacích stolí stále více „ubývá“.

Jelikož letošní náš piknik se koná téměř v předvečer amerického svátku nezávislosti, přijďte tento americký národní svátek oslavit mezi nás se svými rodinami, přáteli a známými.

V případě nepříznivého počasí se piknik koná v příjemném chlazeném sále chicagského „Velehradu“ 2657-59 So. Lawndale Ave.,

Těšíme se, že se s vámi se všemi na našem pikniku sejdem:

Za Klub Domov:

Otec Vojtěch Vít, O.S.B.,

duchovní radce

Pavla Kůrková

místopředsedkyně

Františka Uhlířová

tajemnice

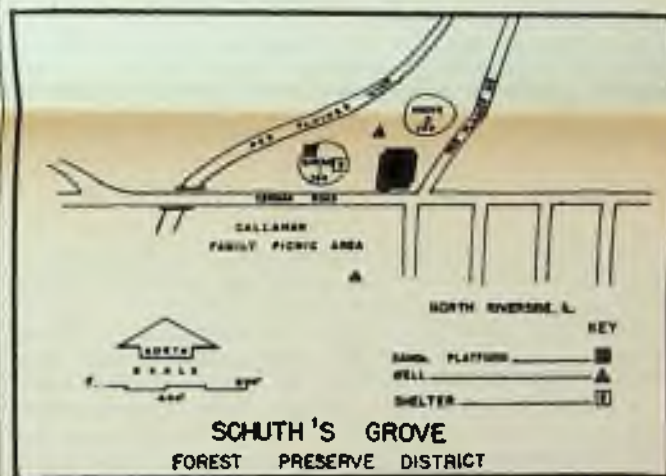
Ludvík Pospíchal

pokladník

Za Spolek sv. Vojtěcha:

Rudolf Solfronk, st.

předseda

Klub Domov z NSČK a Spolek sv. Vojtěcha z ČKJ

srdečně svou na svůj tradiční společný

RODINNÝ PIKNIK,

pořadány

V NEDĚLI 1. ČERVENCE 1984

V LESNÍ RESERVACI SCHUTH'S GROVE
(Čermáková tř. a Desplaines Ave., N. Riverside)

Začátek ve 12:00 hod. v poledne

- * Speciality "piknikové kuchyně"
- * Chlazené nápoje tuzemských i importovaných značek
- * Volejbal — hudba — zpěv — závodivé dětské hry
- * Přijďte všichni, kdo chcete v letním vedru pookřát v přátelském ovzduší a v Boží přírodě!

V případě nepříznivého počasí se „piknik“ koná v sále Velehradu na Lawndale Ave. v Chicagu.

ních vládních zpráv tam zahynulo pouze 492 sikhických bojovníků a 84 vládních vojáků. Také bylo mezi nimi pobito asi 115 žen a dětí. Jinde ve státě Punjab bylo zatčeno podle vládní zprávy 1517 militantních Sikhů. Tak se prý indické armádě podařilo separatismus Sikhů v jádře zničit. Rozšířila se také zpráva, že „Zlatý chrám“ Sikhů byl indickou armádou při útoku úplně zničen. Sikhové, i ti umírnění, pak na různých místech ve státě Punjab i v ostatní Indii začali proti tomu projevoval bouřlivé protesty; asi dva tisíce sikhických vojáků v různých posádkách Indie se začalo bouřit, avšak tyto pokusy byly indickou armádou rozdraceny. Potom 14. června indická armáda dovolila 100 žurnalistům - z nichž 6 bylo západních - navštívit místa „Zlatého chrámu“; ti to zjistili, že budovy svatyně sice byly v některých místech poškozeny, že však komplex nebyl zničen, jak se zprvu myslelo. - Komplex „Zlatého chrámu“, 72 akrů velký, sestává z rozsáhlých budov, dvorců a velkého umělého rybníka. Při útoku indické armády na tamní posíle sikhických bojovníků byl také zabit politický vůdce radikálních Sikhů Jarnail Singh Bhindranwale. - Sikhičtí vojáci posádky města Rámgarh ve státě Bihar při zprávě o útoku na hlavní sikhickou svatyni usmrtili tamního velitele, brigádního generála.

Do tohoto indického státu Bihar poslalo před lety také komunistické Československo početnou kolonii rodin i jednotlivců na montáže z plzeňské Škodovky a jiných firem. Jejich děti tam měly i českou školu a soudruzi učitelé s nimi tehdy neměli těžkou práci je přesvědčovat o tom, že v komunistickém Československu je život lepší než v chudé, zaostalé, prý demokratické Indii.

Elektrikářské práce:

Potřebujete opravit nebo nové elektrické vedení v domě, basementu, v garáži? Přidělat zásuvky, nové světlo či zavést zvláštní vedení k elektr. sušičce (dryer) a air conditionu?

Poctivá a rychlá práce.
Volejte česky nebo anglicky:
852-2230

Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské v Cicero, Ill.-2414, S. 61st. Ave.

DOBA "BĚHEM ROKU"

SLAVNOST

TĚLA A KRVE PÁNĚ

VSTUPNÍ MODLITBA: Pane Ježíši Kriste, — v obdivuhodné svátosti jsi nám zanechal — památku na své umučení. — Dej nám, prosíme, — at' svatá tajemství tvého těla a tvé krve aktivujeme tak, — abychom v sobě stále zakoušeli — ovoce tvé výkupné oběti. — Neboť ty žiješ a kraluješ s Bohem Otcem v jednotě Ducha svatého po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z PÁTÉ KNIHY MOJŽISOVY (Dt 8, 2-3, 14b-18a)

MOJŠE řekl lidu: "Pamatuj na celou cestu, po níž tě vedl Hospodin, tvůj Bůh, čtyřicet let na poušti, aby tě pokoušel, aby tě zkoušel, aby poznal, co je v tvém srdci, zda budeš v zachovávat jeho přikazy nebo ne.

Pokoušel tě, dal ti pocítit hlad a nasýtil tě manou, kterou jsi neznal ty ani tvoji otcové, aby tě poučil, že člověk nežije jen chlebem, ale že člověk může být živ věm, co vychází z Hospodinových úst.

Nezapomeň tedy na Hospodina, svého Boha, který tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví, který tě vedl po velké a strašné poušti, kde byli ohniví hadi a štíři, po pustině bez vody, který pro tebe vyvedl vodu z nejtvrdší skály, který tě sytil na poušti manou, již neznali tvoji otcové."

2. ČTENÍ Z PRVNÍHO LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA KORINTANŮM (1 Kor 10, 16-17)

Bratři! Kalich požehnání, který žehnáme, což to není účast v Krvi Kristově? Chléb, který lámeme, což to není účast v těle Kristově? Je to jeden chléb, a proto my — i když je nás mnoho — tvoříme jedno tělo, protože všichni máme účast v tom jednom chlebě.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE JANA (Jan 6, 51-59)

Ježíš řekl zástupům Židů: "Já jsem chléb živý, který sestoupil s nebe; kdo jí z tohoto chleba, živ bude na věky. A chléb, který já dám, je mé tělo, dané za život světa."

Židé se mezi sebou přeli a říkali: "Jak nám může ten člověk dát jíst své tělo?" Ježíš jim řekl: "Amen, amen, pravím vám, nebudete-li jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nebudete mít v sobě život. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkřísím v poslední den. Neboť mé tělo je pravý pokrm a má krev pravý nápoj. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm. Jako mne poslal živý Otec, a já mám život z Otce, tak i ten, kdo mě jí, bude mít život ze mne. To je ten chléb, který sestoupil s nebe — ne jako jedli otcové, a zemřeli. Kdo jí tento chléb, živ bude na věky." To řekl, když ušel v synagóze v Kafarnaum.

Do New Yorku a okolí

H&S PORK STORE
(předtím B. Hrdina)

PRVOTŘÍDNÍ párky, debrecinky, salámy, klobásy, domácí salámy, paprikovaná slanina, tlačěnka a jiné masové výrobky. - Nezapomeňte ochutnat naše znamenité domácí uzené, jakož i vařené šunky. Chuťné jaterníčky a jelička každý den čerstvě. Naše specialita: moravské (cikánské) uzené, výsek čerstvého mladého vepřového, hovězího, telecího, jehněčího a veškeré druhy drůbeže.

MIRO HIC - MAJITEL
35-10 DITMARS BLVD., ASTORIA, NEW YORK
(mezi 35. a 36 ulicí) Telefon AS 8-8468.

Tomáš Špidlík

CÍRKEV - ZJEVENÍ DUCHA

Na světovém sjezdu Rady křesťanských církví po válce vzbudil údiv a rozruch výrok jednoho z nekatolických teologů. V dnešním ekumenickém duchu je už lépe necitovat jeho jméno, protože to, co řekl, zapadá ještě do tehdejší bojovné polemické atmosféry, která je nám už dnes bohudík cizí. Sjezdu se tenkrát neúčastnili úřední zástupci církve katolické, ani zástupci pravoslavné církve ruské.

Řečník, o kterém mluvím, to komentoval více méně tímto způsobem. Někteří litují, řekl, že tu mezi sebou nemáme dvě velké křesťanské církve. Ale nemáme čeho litovat, máme se spíš radovat. Proč by měli být na sjezdu křesťanů komunisté? Ztotožnil tedy ruskou pravoslavnou církev s komunismem. A proč by tu měla být mezi námi církev katolická, která se evangelium odcizila, která je církev odpadlická, znamená odpor!

Tento výpad, skutečně urážlivý, už dnes vůbec není aktuální, protože jsou v Radě církví zástupci jak pravoslavné církve ruské, tak je tu už mnoho plodné spolupráce s katolíky. Necitovali bychom ho vůbec ani jako muzejní příklad, kdyby tu nebyl výrok, který nutí k zamyšlení. Církev, jejíž jsme členy, byla nazvána „znamením odporu“. II. vatikánský sněm ji naopak s úctou označuje jako „znamení vztyčené mezi národy“. Zjevení Ducha svatého. Podle výrazů Otců je církev hlas nebe, tvář nevěsty, z níž se poznává ženich, Kristus.

V katechismech se někdy rozlišovaly tři periody. Starý zákon - doba zjevení Boha Otce, evangelium - zjevení Syna, doba církve - zjevení Ducha sv. I když je toto rozdělení, jako každé schéma, primitivní, přece jen vystihuje jistý pohled na skutečnost. Evangelia nám vyp-

ravují o podivuhodných skutcích Ježíšových, o jeho životě a učení. Skutky apoštolů jsou dějiny první církve. Začínají sesláním Ducha sv. a ukazují, jak se síla Ducha sv. projevovává při zakládání a růstu křesťanských obcí. Ti, kdo znali ještě Ježíše, nepotřebovali důkazů o pravosti jeho poselství. Ale nyní přistupovali ke křesťanským obcím docela noví lidé, často i pohané. Bylo proto třeba nových důkazů.

První a nejpůsobivější byly ovšem zase zázraky, zvláštní dary, charismata. Normální lidská logika uvažuje prostě: Duch Boží je tam, kde působí, a působí tam, kde se projevuje. Už při seslání Ducha sv. se projevuje tato zázračná síla: „Najednou se ozval z nebe hukot, jako když se žene silný vítr, a naplnil celý dům, kde se zdržovali. A ukázaly se jim jazyky jako z ohně, rozdělily se a nad každým z nich se usadil jeden. Všichni byli naplněni Duchem sv. a začali mluvit cizími jazyky, jak jim Duch sv. vnukal, aby promlouvali“ (SK 2,2-3). Podivuhodné dary Ducha byly, jak se zdá, v prvotní církvi denním zjevením, jak čteme v listu ke Korintánům (12,28): „Někteří mají moc konat zázraky, jiní dar uzdravovat, pomáhat, řídit, mluvit rozličnými jazyky“.

Trvala tato charismatická perioda církve dlouho? Vlastně musíme odpovědět, že nikdy nepřestala. I dnes je mnoho pozoruhodných zjevů. Jedna z návštěvnic pátera Pia řekla, že se u něho cítila jako v prvotní církvi, v atmosféře, kde se nadpřirozené stává normálním a nikdo se tomu nediví.

Stala se však brzy zvláštní věc. Lidé přestali dávat zázračným projevům Ducha sv. velký význam. Všecko mimořádné svádí k napodobení, falšování. Už apoštolská doba znala falešné proroky, exaltované typy. Bylo tedy třeba průkaznějších projevů Ducha sv. Doba sama je přinesla. Přišlo krvavé pronásledování. Je-li snadné napodobit mluvícího proroka, jistě není snadné napodobit

mučedníka.

V těchto dobách se tedy stalo typickou známkou pravosti církve mučednictví. Mučedník, martýr, znamená řecky svědek. Dosvědčuje přítomnost Ducha sv. Profánní literatura zná své hrdiny, kteří dali za něco život. Vychvaluje jejich statečnost, sílu, odvahu, zkrátka všechny lidské přednosti. Křesťané jsou realističtější. Vědí, že k dobrovolné smrti nestačí odvaha. Nevynášejí sílu a schopnosti těch, co umřeli v aréně. Naopak, zvláštní úctu mají křesťané k dětem a ženám: Lucie, Anežka, Agata. Jestli ty rády a s odvahou šly na smrt, pak to nebyla jejich síla, ale síla Ducha svatého, který v církvi působí. Akta mučedníků pak obyčejně zdůrazňují, kolik pohanů se obrátilo k víře v Krista, když viděli ten zázrak smrti.

Ve IV. století se římská říše stává křesťanskou. Už nejsou na prvním místě mučedníci, kteří dokazují svatost církve, ale začíná nový, silný proud vnitřní dokonalosti: mnišství. Dnes si dovedeme těžko představit, jak bylo to hnutí živelné. Tisíce lidí ze všech sociálních vrstev a ze všech stupňů kultury odchází do pouště. Proč? Hledali klid, odpovídá se. Je to pravda. Ale klid hledali lidé 'odjakživa, zvláště starí filosofové. Křesťanští mniši jsou zase svědci: dokazují, že jediný opravdový klid a štěstí dává Bůh. Není to jmění, odříkají se proto statků, není to rodina a ostatní lidé, proto žijí o samotě a v celibátu, není to moc a kariéra, proto žijí v poslušnosti. Žijí způsob života navenek tak ubohý, že by museli být neuvěřitelně nešťastní, kdyby neměli v sobě radost Ducha sv. Toto svědectví je ovšem dodnes platné. Navštívil jsem nedávno se skupinou turistů mnichy v horském klášteře. „Tady bych se musel zbláznit,“ prohlásil jeden z nich upřímně. Páter prior se srdečně zasmál: „Ne, tady byste se nezbláznili. Buďte byste se naučili modlit, nebo byste utekli. Jinak se tu oparavdu vydržet nedá!“ Je tedy asketický způsob života také důkaz Ducha svatého. Ukazuje, že se člověk skutečně může stýkat s Bohem jako s osobou živou a stále přítomnou. Staré mnišství bylo převážně kontemplativní, jeho cílem byla modlitba. Později, zvláště na Západě, vznikly tzv. řády apoštolské. Známku Ducha sv. se stává nezištná láska pro druhé. Pěkně to vyjádřila jedna ateistka, kterou milosrdná sestra ošetřovala před smrtí, když měla rakovinu v obličeji: „Bůh musí být, kde byste jinak vy, sestro, nabrala sílu být u mně a kdo jiný by vám to

NOVÉ KRAJANSKÉ KADEŘNICTVÍ MILLY'S BEAUTY SALON

6909 W. CERMAK RD.
BERWYN, ILL.

**PROVÁDÍ stříhání
trvalé (PERMS)
barvení vlasů**

☎: 484 - 9424 MAJITELKA: Ludmila JEŽEK

odplatil".

Láska ovšem není privilegiem milosrdných sester, ale je duší všeho křesťanského života. Tím se vracíme k důvodu, který rozvedl krásně už sv. Pavel ve své Písmu lásky v listu ke Korint'ánům (1 Kor 13,1): „Kdybych mluvil všemi jazyky, lidskými a andělskými...lásky však bych neměl, nejsem nic..." Pro apoštola je láska největší charisma, největší zázrak, proto také nejistější známka Ducha sv. Normální křesťan proto nepotřebuje žádný zvláštní důkaz o pravosti církve. Bůh mu ho dal, jak myslí A. Chomjakov, v jeho matce a kvůli matce uvěřil církvi. Latinský hymnus zpívá: Ubi charitas et amor, ibi Deus est. Kde je láska, tam je Bůh.

Když 11. vatikánský sněm nazývá církev „znamením vyvýšeným mezi národy“, myslí především na to veliké svědectví lásky, které po staletí všichni dobří lidé vydávají Bohu a církvi, tedy její pravosti.

A přece se dá i toto svědectví nesprávně vyložit. Po celá staletí a v různých formách se vrací blud, který mívá různá jména, ale vychází ze stejné logiky: „Kde je láska, tam je Bůh. Kde láska není, tam Bůh není. Viditelná církev, která ve své organizaci trpí hříšníky, dokazuje, že v ní není Bůh. Je tedy ne znamením Ducha, ale znamením odporu. Prává církev je jenom vnitřní, neviditelná." Známe ovšem tuto logiku i z naší české historie, a snadno jí člověk podléhá. Nepodlehli ji však A. Chomjakov, který pochopil, že jeho matka právě tím dokázala lásku z Ducha svatého, že muže pijana neodehnala, že stále napravovala, co on pokazil, a zachránila rodinu.

Má-li být církev obraz a svědectví lásky Kristovy, nemůžeme tedy hříšníky ze svého středu vyvrhovat, ale chránit a nakonec zachránit jednotu Božích dětí, přes všechna poblouzení a zlobu jednotlivců.

Trochu z jiného hlediska, ale vtipně tento důvod vyjádřil jistý poustevník: „D'ábel nám dává úžasnou jasnozrivosť pro hříchy jiných lidí a poskytuje nám mnoho vzácných důvodů, aby- chom je mohli odsoudit. Ale říci 'Hříšník jsem já, vina je moje a Bůh mě přesto má rád, to může člověk jenom z Ducha svatého'".

Vědomí hříchu a víra v odpuštění hříchů je tedy také velkým znamením pravosti církve, protože je to přítom víra v nesmírnou lásku Boží, reálný, neidealizovaný pohled do skutečnosti, která chce všechny spasit, je to zjevení Ducha svatého, Ducha lásky.

Velikonoce ve světě

Do Svaté země, přijelo na letošní velikonoce na 30 000 poutníků, mnohem více než jiná léta; bylo to tím, že letos slavila Kristovo vzkříšení všechna křesťanská vyznání - katolíci, pravoslavní o arménští - což neslo s sebou také nemalé těžkosti na různých posvátných místech a zvláště v bazilice Božího Hrobu, kde každé vyznání má svá odvěká práva a zvyklosti, jichž se upnutě drží. V této bazilice sloužil na Zelený čtvrtek mši svatou světicí biskup latinského jeruzalémského patriarchy mons. Kaldany a při ní umyl nohy 12 mladým arabským křesťánům. Na Velký pátek v poledne se konala tradiční křížová cesta ulicemi arabského města po místech, kam zbožná tradice klade jednotlivá „zastavení“: z nádvoří mohamedánské školy, kde byla soudní stolice Pilátova, do baziliky Božího Hrobu. Patriarcha mons. Beltritti mši svatou na Hod Boží zakončil Mimořádný svatý rok vykoupení v místě, ke se naplnilo.

Primas kard. Glemp ve svém velikonočním kázání zval k modlitbě za víc než 400 krajanů, kteří jsou stále ve vězení z ideologických důvodů. Mimořádně mnoho Poláků se v pátek a v sobotu šlo pomodlit k „Božímu hrobu“. ★ V Praze podle novinářů Otec kardinál Tomášek volal po odzbrojení a vyzýval vládce národů, aby obnosy vynakládáné na zbraně určili k odstranění hladu v tolika zemích. Věřící prý provázeli kardinála ze svatovítského dómu až k paláci voláním: „At' žije kard. Tomášek, at' žije svatý Otec!“ ★ Ve dvou katolických kostelích Pekinu prý přišlo na mši svatou na 10 000 věřících. V kostele Neposkvrněného početí byly čtyři mše svaté, z nichž jednu podle agentury Nová Čína sloužil pekinský biskup mons. Fu Tiesan - vysvěcený bez svolení Svatého stolce. ★ V Sovětském svazu bylo na velikonočních obřadech na 40 milionů pravoslavných a několik milionů katolíků - datum velikonoce bylo letos společné.

Dva učenci z Oxfordské univerzity přišli k závěru, že Kristus zemřel 3. dubna roku 33 našeho letopočtu. Jejich výpočty se opírají o tři skutečnosti: 1) Poncius Pilát byl prokurátorem v Judsku v letech 26-36. 2) Kristus zemřel jen pár hodin před začátkem židovského sabatu, na nějž toho roku připadaly také veli-

KŘESŤANÉ A CÍRKEV VE SVĚTĚ

ikonocce. 3) Ve večer ukřižování Kristova došlo k zatmění slunce - takto chtějí přirozeným způsobem vysvětlit „temnoty“ o nichž mluví evangelisté. V letech, kdy Pilát byl v Judsku, připadaly velikonoce na sobotu jen dvakrát: 7. dubna r. 30 a 3. dubna r. 33; v ten den došlo také k zatmění slunce*, které bylo viditelné i v Jeruzalémě. Z toho všeho uzavírají, že Kristus tedy zemřel 3. dubna 33.

* Učenci se také odvolávají na slova sv. Petra ze Sk 2, 19-21: Petr v den seslání Ducha svatého na smrt Kristovu vztahuje prorockou vizi proroka Joela: „A způsobím divy nahoře a dole na zemi: krev a ohně a sloupy dýmu. Slunce se obrátí v temnotu a měsíc v krev, dříve než přijde veliký a slavný den Páně...“ Výrazem „den Páně“ se v Písmě svatém a zvláště u starozákonních proroků označuje konec časů, naplnění mesiánské doby, Boží příchod k soudu, který budou předcházet rozmanité zjevy ve vesmíru. Především onoho slavného příchodu je však i Kristův příchod v těle. Obyvatelé Jeruzaléma měli ještě v živé paměti ono zatmění Slunce a také poruchy na Měsíci, které byly následkem onoho zatmění, jak k tomu všemu došlo v den Kristovy smrti. Petr právě na onu smrt to vše vztahuje a učenci to zapojují do svých úvah, aby potvrdili svou teorii.

Putování ke kořenům míru

Tak nazvalo své putování sedmi zeměmi Evropy 300 italských mladých; „putovali“ z podnětu křesťanský zaměřeného Lidového hnutí a organizátorů mezinárodních „mitinků za přátelství národů“ v Riminu. Vyjeli autobusy 18. března z Milána a tam se také sešli za týden. První jejich zastávkou bylo švýcarské mariánské poutní místo Einsiedeln, tam se rozdělili: Jedni jeli do Ženevy, Taizé, Madridu a Barcelony; druzí si to namířili na Frýburk ještě ve Švýcarsku, na Mohuč, Kolín a Bonn v NSR, pak na Prahu v ČSSR a konečně Melk v Rakousku - všechna místa, kde se rodila a budovala minulá staletí jednotná Evropa. I oni chtěli všude tam svědčit o míru, který hárá v srdcích lidí národů Evropy, ukázat, že je stále poji křesťanství a že v něm i dnes Evropa, rozdělená na dva tábory, může mít jednotu a mír. Při každé zastávce byly na programu bohoslužby za mír a pak symposia a debaty, jako „Smír v

církvi a ve světě“, „Kořeny míru“, „Kultura a mír“ a v Ženevě se setkali s vedoucími delegaci USA a SSSR na konferenci o odzbrojení. V Melku, ještě zasněženém, je přijali kyticí sněženek: sněženky, prorážející sněhem, měly být symbolem naděje v mír, pronikající krajinami, kde zuří boje, a osvětlovat olovené nebe, hrozící ještě horšími konflikty.

Do Prahy se opravdu dostali 23. března, byl po dlouhém prohlášení a dotazování na hraničním přechodu v Rozvadově. Ve svatovítském dómu pro ně sloužil mši svatou Otec kardinál Tomášek s italskou promluvou na téma „Blahoslavení, kdo přicházejí ve jménu Páně a nesou mír“. V kostele nebyl kromě skupinek okounějících turistů nikdo: kard. Frant. Tomášek potom Italům řekl, že se neodvažoval pozvat nikoho z pražských věřících, třeba by se i oni jistě rádi modlili za mír. Po mši svaté si je pozval do arcibiskupského paláce, každému podal ruku a dlouho s nimi mluvil o životě své církve, o jejích bolestech, strastech, ale i radostech a nadějích. Z paláce si nesli vzpomínku na „zářící tvář, vyjadřující utrpení pětáosmdesátiletého starce, ale též důvěryplný optimismus dítěte“ (účastník).

Naše česká farnost v Londýně oslaví letos řadu jubileí: 35. výročí svého založení a též Cyrilometodějské ligu, která se stala kolébkou a podnětem celé krajské duchovní služby třetího exilu, a která dala jako svému bulletinu vznik měsíčníku Nový život - r. 1954 se časopis přestěhoval do Říma - r. 25. výročí zřízení Apoštolátu svatého Cyrila a Metoděje ve Velké Británii, odkud se rozšířil i do jiných zemí, a 20. výročí existence Velehradu, po němž se pak pojmenovaly „Velehrady“ i v jiných zemích. Všechna tato jubilea oslaví při své cyrilometodějské „pouti“ 8. července za přítomnosti našeho exilního biskupa Otce Jaroslava Škarvady. On také podá první svaté přijímání několika našim dětem a jiným už větším udělí svátost birmování. Mezi naše krajany přijde v ten den jejich velký přítel apoštolský nuncius mons. Bruno Heim. Na jubilea se připravují prohloubením duchovního života celé farnosti, oživením Apoštolátu sv. Cyrila a Metoděje a modlitbou za blahřečení jednoho z jeho zak-

ladatelů arc. Antonína Cyrila Stojana. Vyhlášíji podpisovou akci, aby ji odeslali sv. Otcí do Říma na důkaz, že si blahřečení „tatíčka Stojana“ přejeme. - Z činnosti našich londýnských krajanů zasluhuji zmínky: vzpomínka 15. výročí tragické smrti Jana Palacha pásmem ve Velehradě a „vigilii“ před čs. vel-vyslanectvím; vzpomínka na 134. narozeniny T.G. Masaryka bohoslužbami v kapli na Farm Street a pak u pamětní desky na pobyt TGM v Londýně na 21. Platt Lane proslovem majora Milý Kašpara a modlitbou za vlast, kterou pronesl Otec Lang; oslava osmdesátin záslužné farnice paní Širotkové; oslava padesátin Otce Josefa Pazderky, pomocníka Otce Langa, který pro londýnskou odbočku SVU a Kulturní kroužek Velehradu pronesl přednášku na téma „Křesťané a atomová bomba“. 4. března se modlili spolu s Litevci za jejich rovněž souženou vlast k sv. Kazimíru, jejich národnímu patronu, u příležitosti 500. výročí jeho smrti, při mši svaté, kterou ve westminsterské katedrále sloužil mons. Heim.

Orealská župa Svatováclavská, oblast biskupa Stanislava Zely v Kanadě měla 25. března ve Velehradě u Burlingtonu, Ont., svou valnou hromadu. Starostou byl zvolen Václav J. Vostřez, jednatelkou Dobromila Hawrylyshynová, původem z Podkarpatské Rusi, a vzdělavatelem tamější český misionář dp. Josef V. Šach. Kanadští Orli se připojí k národní pouti k P. Marii mezi Hurony, do svatyně mučedníků v Midlandu, Ont., 3. června - bude to už 32. tradiční pout' - a k P. Marii v exilu do Lisle, Ill., 21. října. Třetí pout' do Lisle plánují spolu s kanadskou Cyrilometodějskou ligou a krajskými farnostmi v USA a Kanadě na první neděli v říjnu 1985. Orlové se také představí sv. Otcí za jeho návštěvy v Kanadě letos v září především společně v Midlandu.

DOVOLENA v Rocky Mountains!

K pronajmutí kompletně
zařízená **HORSKÁ CHATA**
pro zimní i letní dovolenou
12 mil od Breckenridge, Colorado
Pro informace volejte:
☎ (303) 798-4825
pondělí - pátek dopoledne
nebo pište: Alex & Alex,
P.O. Box 1048 ALMA, CO. 80420

**OZNAMTE NÁM VČAS
ZMĚNU SVÉ ADRESY**

**Cícero - Illinois
Dvě Anežky
potřebují vaši pomoci**

Texty modliteb 2. neděle po Duchu svatém za Anežku Chrobákovou:

Sláva Otci i Synu i Duchu svatému, jakož bylo na počátku, i nyní i vždycky až na věky věkův - amen.

Můj Ježíši, odpusť nám naše hříchy, vysvobď nás od pekelného ohně, přiveď všechny duše do nebe, obzvláště ty, které tvého milosrdenství nejvíce potřebují.

Otče náš.../jednou/
Zdravas Maria.../desetkrát/- za každým slovem Ježíš přijde:
„...který za nás ukřižován byl.“

Prosba: Matko našeho Pána Ježíše Krista spolu s blahoslavenou Anežkou, její patronkou, přednesť naši opravdovou a vroucí prosbu Bohu Otci, aby se smíloval a naši Anežku nám uzdravil.

**45 let
Československého
národního sdružení
v Kanadě**

Dne 24. a 25. června 1939 došlo v Torontě k důležité události v naší krajauské obci. V těch dnech, na prvním společném kongresu krajanů z celé Kanady, bylo založeno společné hnutí. 135 přítomných delegátů zastupujících různé krajauské organizace se tu sjednotilo na společném boji proti nacistickému Německu, založilo společnou organizaci „Národní sdružení Slováků, Čechů a Podkarpatských Rusů“ /jméno bylo později změněno na Československé národní sdružení/, zvolilo první ústřední výbor a stanovilo směrnic pro krajauskou práci po dobu války. Sdružení se rychle rozšířilo po celé Kanadě a na konci války patřilo ke sdružení celkem 94 odboček.

Sdružení se stalo jednou z nejsilnějších etnických skupin a také nejlépe organizovanou skupinou v celé Kanadě. Během války odvedlo sdružení československé vláde v Lon-

dýně 331 tisíc dolarů a našim vojákům pravidelně zasílalo balíčky obsahující cigarety, čokoládu a prádlo. Ve své činnosti pokračovalo i po válce zasíláním peněžitých podpor, šatstva, potravin a cigaret do znovuosvobozené vlasti. V letech 1946-1947 podalo sdružení řadu obsáhlých návrhů senátnímu výboru pro imigraci a práci, z nichž některé byly také uskutečněny.

Komunistický puč v r. 1948 vyvolal novou vlnu uprchlíků z Československa. Noví uprchlíci, kteří přišli do Kanady, byli většinou politicky angažovaní a chtěli pochopitelně i v Kanadě pokračovat ve svém boji proti komunistické nadvládě. Ve sdružení viděli vhodnou základnu pro svůj boj. Tu však narazili na odpor starokrajanů, kteří chápali poslání sdružení zcela opačně. To vedlo nutně ke střetnutí obou směrů a ke stagnaci práce sdružení.

Tato situace trvala až do r. 1956

kdy došlo k vystřízlivení nových a k ochotě starých pracovat na společně dohodnuté základně ve sdružení. Výsledkem obnovené spolupráce byla Charta, která byla sdružení vládou udělena 28. září 1960.

V r. 1968 sdružení pohotově reagovalo na vpád sovětských vojsk do našich zemí a svou intervencí u kanadské vlády zajistilo řadě uprchlíků snadnou a urychlenou imigraci do Kanady. V současné době sdružení, vedle své činnosti kulturní a společenské klade hlavní důraz na činnost politicko-sociální. Je ve stálém styku s kanadskou vládou na kterou neustává naléhat ve věci automatického zrušení československého občanství v případě nabytí kanadského občanství. Ve svých pravidelných podáních upozorňuje kanadskou vládu na porušování helsinských dohod vládou československou. Sdružení též uzavřelo s kanadskou vládou důležitou smlouvu o sponzoro-

vání těch imigrantů, kteří nejsou pojeti do vládní kvoty, a která těmto zaručila tytéž výhody, které mají vládou sponzorovaní. Zvláštní imigrační komise a odbočky sdružení ve spolupráci s dámskými odbory sdružení a v Torontě spolu s Masarykovým pamětním ústavem se starají o všechny nové příchozí ve svém obvodu.

Na posledním kongresu konaném letos v Hamiltoně byla přijata změna názvu sdružení; z jeho dosavadního názvu bylo vypuštěno slovo národní. Ve smyslu vládní politiky o etnických skupinách byl ve stanovách nahrazen pojem „československého původu“ pojmem „českého a slovenského původu“.

M. Vitula

Za všechnu doposud vykonanou práci je třeba všem členům Sdružení poděkovat a přát jim vytrvalost do práce další.

**Rev. Bourdeaux
dostal
Templetonovu cenu**

Volení funkcionáři britské instituce, která velmi pozorně sleduje porušování náboženských svobod v komunistických zemích, vyznamenali - pastora anglikánské církve - Michaela Bourdeauxa, letošní Templetonovou cenou za vynikající činnost na poli náboženské svobody.

Reverend Bourdeaux je zakladatelem známé vysoké školy „KESTON COLLEGE“ v Anglii. Ve zdůvodnění tohoto vysokého ocenění se praví, že rev. Bourdeaux zasvěceně upozornil světovou veřejnost na útrapy věřících poslaných do vyhnanství, vězení a psychiatrických léčeben jen proto, že se veřejně hlásí ke své víře a domáhají se práva náboženské svobody. Svým úsilím rev.

Bourdeaux posílil křesťany ve východoevropských zemích v hájení náboženského přesvědčení a víry. Tuto cenu založil před nedávnem presbyterián John Templeton ve snaze podnítit studium náboženských otázek v celém světě, hlavně však v zemích různých totalitních režimů. V minulosti dostali Templetonovu cenu mimo jiné matka Tereza z Kalkaty, pečující o nejhudší lidi v Indii i jinde ve světě, americký protestantský kazatel Billy Graham a ruský spisovatel Alexander Solženicyn, žijící v exilu ve Spojených státech. Rev. Michael Bourdeaux při přejímání Templetonovy ceny vyjádřil názor, že perzekuce nábožensky smýšlejících lidí v SSSR a jeho satelitních zemích se za vlády Konstantina Černěnka nesnižují. Podle Bourdeauxa, Černěnko ještě před svým nástupem k moci v roli stranického ideologa varoval své bolševické

kolegy před velkým nebezpečím, které představuje náboženská vira pro sovětský diktátorský a nevěrecký systém. Rev. Bourdeaux je přesvědčen, že Konstantin Černěnko zamýšlí pokračovat v pronásledování nábožensky věřících lidí, jež sovětské orgány systematicky ještě vystupňovaly v období posledních čtyř či pěti let. Sovětská vláda je podle něho stále více znepokojována rostoucím zájmem sovětských občanů o náboženství, zvláště pak u lidí mladých, vyrostlých v ateismu a vychovaných už v komunistických školách. Sovětská mládež ve stále větším počtu hledá totiž hodnoty, jež by ji skutečně inspirovaly v jejím životě, vysvětlily jí tajemství smrti a daly potřebnou motivaci k životnímu zápasu.

Rev. Bourdeaux pokládá náboženskou obrodu v Sovětském svazu za odpověď na úpadek myšlení v sovětské společnosti, naprostou nemorálnost této společnosti a za nedostatek idealismu uvnitř komunistické strany. Dokonce má za to, že už dnes ani není možné být v Sovětském svazu ideálním komunistou. Sovětské orgány - říká rev. Bourdeaux - se kdysi pokoušely využít náboženství jako prostředku k mírovému soužití sovětského různorodého lidu, ale nepodařilo se jim to. Zatímco Sovětský svaz přihlíží trpně a rozpačitě na vliv náboženství na život obyvatel východní Evropy, zvláště Polska, rozhodl se, že se bude všemi prostředky bránit náboženské obrodě - křesťanské i muslimské - na vlastní domácí půdě. Petr Horák

**IMPORTOVANÉ ZBOŽÍ
z Československa
a jiných evropských zemí**

Křišťálové sklo - keramika - panenky - granátové šperky - české a slovenské rekordy - kasety - 8th Tracks - koření - byliny - kuchyňské potřeby - cukrovinky - šátky na hlavu - pentle na kroje - kapesníky - české i slovenské knihy - slovníky - učebnice - umělecké knihy.

Největší výběr blahopřání

v anglické a i jiných řečích /české, slovenské, polské, německé a italské/.

Právě došla z Československa směs sušených prvotřídních hub - 2 oz. \$6.00, poš. \$7.85 - 4 oz. \$12.00, poš. \$14.00 - 1/2 lb. \$23.00, poš. \$25.65.

České KNIHY - KNIHY

Mnoho novinek - přijďte se podívat.

Malinová šťáva, Maggi, paprika a jiné kuchyňské potřeby.

Opožděná zásilka kalendáře Československého světa 1984 právě došla. Velmi bohatý obsah s mnoha ilustracemi většinou barevnými, úpravou nejlepší kalendář, co byl kdy vydán. 197 stran, \$2.95, poš. \$3.95.

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 zaslali o 7c více na státní dan.

Obchodní hodiny: Od pondělí do pátku od 9.30 ráno do 6 večer, v sobotu od 9 ráno do 6 večer (v neděli zavřeno).

Tuzex

Zásilky a peněžní poukázky vyřizuje rychle, spolehlivě a zaručeně. Tel. výplaceni fondů-trusts (poštovní) příbuzným v Československu bez srážek.

F. PANCNER, Inc.

Importér a zástupce Tuzexu, Artie, Unicepu a jiných ts. podniků

6514 WEST CERMAK RD., BERWYN, ILL. 60402
Telefon 484-3459

**K-H
Auto
Repair**

6619 - 21 W. Čermákova tř.
(hned vedle berwynské pošty)
její majitelé

STEVE KUBOVIC

**a
JANO HULÍN**

vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motoru
- * všechny opravy aut všech značek
- * odvoz nepojízdných aut
- * duchodcům je po správce na přání doručíme osobně

VOLEJTE: 749 - 7449

OTEVŘENÝ DOPIS „CHARTY 77“ BRITSKÝM MÍROVÝM HNUTÍM CND, END

Vážení přátelé,

Děkujeme Vám za Vaše otevřené dopisy, které k nám dorazily teprve s jistým zpožděním a kterými mimo jiné reagujete na naše iniciativy z podzimních měsíců loňského roku. Jsme Vám vděční za podporu, kterou našemu počínání vyjadřujete jak ve svých dopisech tak svými dalšími konkrétními akcemi. Jsme potěšeni, že naše stanoviska k celé řadě zásadních problémů se značně přiblížila a že vzrůstající vzájemné porozumění skýtá nadějně vyhlídky pro další dialog a dokonce konkrétní spolupráci.

Zde je však nezbytné opustit půdu zdvořilosti a diplomatické řeči a jasně si definovat některé základní skutečnosti. Charta 77 ze samé své podstaty není, nechce být a nemůže být mírovým hnutím. Především není hnutím – je to trvalá společná iniciativa jednotlivých občanů nejrozličnějšího věku, povolání, politických názorů i náboženských přesvědčení, které spojuje pocit odpovědnosti za běh věcí obecných a odhodlání zasazovat se za naprávu jejich neutěšeného stavu na základě neofesitálního respektu k určitým základním hodnotám, jako jsou svoboda, spravedlnost a důstojnost člověka – ne zcela přesně a spíše v žurnalistické zkratce bývá toto úsilí označováno za obhajobu lidských a občanských práv.

Charta 77 tedy neodpovídá pojmu hnutí přinejmenším ve dvou základních parametrech (přičemž to nejsou „kyselé hrozny“ nějaké kryptoopoziční skupiny, živořící v podmínkách totalitního systému, nýbrž důsledně sledovaný záměr, o němž jsme dokonce přesvědčeni, že představuje důležitý nový prvek v nápravě celosvětové krize politiky a morálky): usiluje mnohem spíše o prohlubování zmíněného pocitu spoluzodpovědnosti než o nějakou masovost, o získání co největšího počtu přívrženců, a není ani dost dobře schopna klást si konkrétní politické cíle, alespoň ne ve smyslu, v jakém se slovo politika doposud rozumí.

Tím méně lze Chartu 77 označit za hnutí mírové. Samozřejmě jsme si vědomi, že neopominutelnou podmínkou svobody, spravedlnosti a důstojnosti lidského života je sama existence tohoto života – a v tomto smyslu je obrana míru legitimní a podstatnou součástí našeho

úsilí. Slova mír však může být použito ve vztahu k nejrůznějším sférám. Může znamenat mír duše, smíření a plodnou jednotu uvnitř konkrétní osobnosti. Může označovat mír občanský, tj. pokojné a na spravedlnosti založené vztahy jak mezi jednotlivými občany navzájem tak mezi občany a jejich státem. Konečně jím může být míněn mír mezi národy a státy, jejich klidné a solidní spoluzití (přičemž je snad jasné, že od „absence války“ vede ke skutečnému míru ještě velice klopotná cesta). Již ze samotné povahy naší aktivity vyplývá, že pokládáme za pošetilou a nebezpečnou – politicky i lidsky – snahu „zachránit sám sebe“, založit problém míru na čistě spirituálním základu, na vnitřní nápravě izolovaného individua. Stejně pošetilou a nebezpečnou se nám však jeví redukce míru na otázku dohod a uvolňování mezi státy a bloky, aniž by byla jakkoli změněna jejich vnitřní válečná a tedy i k vnější válce vždy pohotová struktura, či dokonce na pouhý částečný odzbrojovací opatření a omezení.

Pokládáme za nutné se ohradit proti pasáži z dopisu END, podle níž dáváme jasné najevo, že vlády, které zvyšují závody ve zbrojení ve jménu obhajoby těchto svobod a práv (rozuměj základních demokratických svobod a lidských práv), pouze přibližují nebezpečí jaderné války v Evropě, a tím ohrožují právě tuto civilizaci, z níž původně vzešly principy lidských práv a demokratických svobod. Nic podobného jsme nikdy jasně ani nejasně najevo nedali, pro většinu z nás je taková formulace nepřijatelná jak pro svou přílišnou jednodušnost, tak pro svou politickou naivitu.

Víme sice, že jaderné zbrojení

se svou perspektivou totálního zničení vytváří kvalitativně novou situaci, na niž je tradiční pojmy možno aplikovat jen s velkou opatrností. Jsme si vědomi také nebezpečí, které v sobě skrývá každý rozhodný a militantní postoj, byť se i děje ve jménu obhajoby lidských a demokratických práv. Nezbytná omezení těchto práv se mohou velmi snadno proměnit v jejich pohodlné suspendování, vždyt' z hlediska mocenského uvažování budou tato práva vždy představovat jen pouhý nepřijatelný balast.

Jsme však daleci toho, abychom stavěli na stejnou úroveň agrese a obranu, útočnicka a jeho objekt. Nesouhlasíme s šíleným hromaděním zbrojních arzenálů, které představuje vážnou hrozbu pro celé lidstvo; stejně rozhodně se však stavíme i proti krokům jednostranného odzbrojení a nevyvážených ústupků, které by za dané situace nedostatek poctivých úmyslů, mezinárodní důvěry a hlavně občanské kontroly mocensko-militaristických center tuto hrozbu celému lidstvu pronikavě zvýšily – osobní strach je přece jen mocnou brzdou. Není nic nebezpečnějšího, než vystavovat ty, kdo drží prst na spoušti nové a poslední války, pokušení představ o možném vítězství a přežití. Konečně oproti Vám disponujeme prožitou zkušeností, že kromě termonukleární války existují i jiné, méně nápadné, avšak neméně účinné formy zániku civilizace. Přinejmenším někteří z nás proto dávají přednost rizikům (byť velkým) pevného postoje před jistotou neblahých důsledků apeacementu – a my jsme ve svých aktech vázání všeobecným konsensem.

Toto ohrazení bylo nezbytné, protože do našich úst nám byla vložena formulace resp. inter-

pretace nám nepřijatelná. Také s řadou dalších názorů, vyslovených v dopisech obou Vašich hnutí se nemůžeme ani zdaleka ztotožnit, ať již proto, že s nimi věcně nesouhlasíme, nebo proto, že překračují meze naší „kompetence“. Těmito odlišnými názory, které prezentujete jako své názory, jsme však naopak potěšeni. Vždyt' půda pro plodný a smysluplný dialog existuje právě tam, kde se setkávají názorové difference. Charta 77 se zásadně neuzavírá žádnému rovnocennému a poctivě míněnému dialogu. V jistém smyslu je totiž založena na přesvědčení, že skutečný otevřený dialog je jedinou cestou, po níž je možno (při zachování a plném respektování všech rozdílů politických, ideologických i náboženských) dospět ke shodě o nedělitelných a nezadatelných hodnotách lidské svobody, spravedlnosti a důstojnosti – a rovněž zkrátit proces devalvace těchto hodnot, snad dokonce i tento proces v dnešním světě zastavit.

Rozhodně se nemusíte obávat, že bychom se od dialogu s Vámi dali odvrátit jakýmkoli utilitárními politickými zřeteli. Ať již by to měla být hrozba zvýšených represí, či ztráty důvěry našich mocensky významnějších příznivců: Naopak, dialog s mírovými hnutími (tedy ne s institucemi, vzniklými z vůle moci a sterilně sledující její taktické cíle) je pro nás dvojnásob vítaný a také závazný. Podle našeho názoru nejsou tato hnutí produktem cizí ideologické manipulace, zmrazujícího strachu či hysterického útěku před skutečně závažnými rozhodnutími (byť všechny tyto prvky

v nich jistě objevit lze), ale výrazem hluboké občanské odpovědnosti, která se v nesporné celosvětové krizi neváhá osobně angažovat ve jménu lidského života a jeho základních hodnot.

Také Vaše směřování jaksi „napříč“ klasickým dramatickým strukturám a politickým mechanismům – (a opět: Jsme hluboce přesvědčeni, že tyto struktury představují nezbytný základ, jehož popření nebo zfalšování vždy přineslo jen vystupňované zlo; jsme si však vědomi, že marasmus těchto struktur má významný podíl na stávající krizi světa, a že bez radikálně nových impulzů a obrozujících proměn nemůže být východisko z této krize nalezeno) – je velmi blízké smyslu i formám našeho úsilování.

Vážíme si proto dialogu s Vašimi hnutími a věříme, že je schopen významně modifikovat a obohatit jak stanoviska rozmlouvajících, tak vědomí těch, kdo našemu rozhovoru toliko z povzdálí naslouchají. Pokud bude existovat opravdový respekt k odlišným postojům druhé strany, dobrá vůle pochopit nezbytnost těchto rozdílů a dát jim pozitivní konvergující smysl, má náš dialog šanci přeměnit se ve věcnou, plodnou spolupráci. A bez takové spolupráce přes hranice, bloků, ideologických schémát i rozdílných zkušeností nemá rozumné vyhlídky ona nedílná věc, o kterou snad všichni usilujeme: Ať již ji nazýváme věcí míru či věcí lidských a demokratických práv.

I. 5.84 Dr. Václav Benda,
Jiří Ruml, Jana Sternová

599-4972

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service VEŠKERÉ SKLENÁŘSKÉ PRÁCE

KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS — ZRCADLA

8014 SOUTH NATCHES AVENUE
BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRATKÝ
evropský vyučený sklenář u dědy a otce v Československu

COMPLETE CLEANING SERVICE

Odborné čištění koberců
a čalouněného nábytku
(křesla, sofy, gauče)

* Mytí stěn
* Barvení vnitřní i venkovní
* Čištění okapových žlabů

Karel B. DUŠEK
POCTIVÁ PRÁCE – NÍZKÉ CENY
„Senior Citizens“ mají 10 % slevy!
VOLEJTE ☎ 484-7684

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO.

Importers & distributors of fine
quality beers, wines, liquors

Známé oblíbené pivo „Gösser“ z Rakouska. — Žádejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-1848

LÉKÁRENSKÝ TELEFON:
484-0106

DOMÁCÍ TELEFON:
749-0281

Poslání léku vašim příbuzným domu či kamkoliv
rychle a bezpečně vyřídí

HOLECEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLECEK, R.PH.

Naproti berwynské radnici

6705 WEST 26th STREET, BERWYN, ILLINOIS 60402

LETEM

SVĚTEM

Bagdád. — V minulém týdnu se obě válčící strany více méně snažily řídít se podle výzvy generálního tajemníka Spojených národů de Cuellara, požadujícího, aby se zdržely bombardování civilních obydlí; pouze dvakrát byl tento apel porušen, jednou ze strany Iránu a jednou ze strany Iráku. Dne 14. června ministři zahraničí šesti zemí Arabského poloostrova vyzvali na své schůzi generálního tajemníka OSN Perez de Cuellara, aby se znovu pokusil přemluvit válčící strany, aby zastavily útoky na cisternové lodě, proploouvající Perským zálivem, a nerušily tamní nepostradatelnou dopravu ropy. Dne 15. června pak iránská vláda navrhla, že Irán se zdrží útoků na cisternové a nákladní lodě s podmínkou, že Irák učiní totéž a nebude osíťovat cizí lodě, přepravující iránský olej. Západní pozorovatelé k tomu hned poznamenali, že Irán zmírňuje své dřívější nesmlouvavé stanovisko proti návrhům, aby tento konflikt byl vyřešen vyjednáváním a nikoliv pokračováním války. Dne 16. června však Irák zamítl nabídku Iránu rozšířit příměří sponzorované Spojenými národy a vztahující se jen na residenční civilní ústředí. Prý by byl ochoten upustit od střelby na cizí lodě s iránským olejem pouze v případě, že Irán dovolí Iráku vyvážet svůj olej vodním tokem Shatt Al Arab a Perským zálivem. Irán by tím musel respektovat rezoluci Bezpečnostní rady OSN číslo 540, požadující volnou plavbu v

Shatt al Arab. Od počátku napadání cizích lodí v perském zálivu před čtyřmi měsíci bylo Iránem a Irákem celkem poškozeno už 37 cisternových a jiných nákladních lodí. - Vojenští a političtí pozorovatelé mají zato, že se Irán pokouší „odvést“ letecké operace z těch částí Perského zálivu, které jsou kryty saúdským vojenským letectvem a radarovými letadly AWACS, do jižní části zálivu, která není krytá saúdským letectvem, aby se vyvaroval ztrátám zbylých letadel svého vlastního letectva. Jako náznaky této změny uvádějí nedávný útok Iránu na kuwaitskou cisternovou loď, plující v jižní části zálivu, jakož i prohledávání iránskou armádou lodí, plujících Hormúzkou úžinou do Saúdské Arábie. Kuwaitu, Bahrainu, Qataru, Omanu a Spojených arabských emirátů, zda nepřivážejí zbraně pro Irák. Kdyby i jich Perského zálivu měl být letecky kryt saúdským letectvem, k tomu by bylo zapotřebí výpomoci Spojených států; je však málo pravděpodobné, že by US kongres tuto výpomoc schválil.

Bejrút. — Nový libanonský ministerský předseda Rashid Karami, prosyrský sunnitský muslim, utvořil 30. dubna vládu pěti křesťanských a pěti muslimských ministrů. Dne 12. června libanonský parlament schválil tuto „vládu národní jednoty“ a dal ministerskému předsedovi Karamimu zvláštní pravomoc, podle které po další údobí devíti měsíců jeho vláda bude moci vládnout bez par-

lamentu pomocí dekretů. Nová libanonská vláda má v programu skončit nejprve civilní válku, provést politické reformy, tak aby pro muslimskou většinu byla zaručena stejná vládní moc jakou má křesťanská menšina, znovuzbudovat a reorganizovat libanonskou armádu, zrušit milice a dosáhnout odchodu 10.000 izraelských vojáků z jihu země. V Bejrútu kolem zelené linky však se stále střídají; za nejzúfivějších bojů 11. června tam bylo zabito 93 lidí a 328 jich bylo zraněno. Dne 13. června se boje rozšířily i na okolní pohoří; střídalo se z dět a moždívů a užívalo se raketových zbraní. Milice těmito boji chtějí sabotovat provádění nového vládního programu. Někteří političtí pozorovatelé proto vyslovují vážné pochyby o tom, že nová koaliční vláda bude schopna zastavit občanskou válku v Libanonu, do níž stále ještě někdo odněkud sype střelný prach, aby zuřila dále. Kdo ty zbraně platí? Na rekonstrukci země peněz není, ale na zabíjení je jich stále dost.

Jeruzalém. — Javier Perez de Cuellar, generální tajemník OSN navštívil 12. června Izrael; izraelská vláda mu přichystala velmi chladné přijetí. Bylo mu řečeno, že Izrael je zklamán Spojenými národy, které prý jsou nespravedlivé vůči Izraeli a zastávají se Palestinců a Arabů, kteří jsou pouze „teroristy a vrahy“, protože prolévají židovskou krev. Arabové prý

usilují o „fysickou a národní destrukci“ izraelského státu. Izrael prý nepřijímá návrh Spojených národů o svolání mezinárodní konference pro vyřešení problému Blízkého východu, protože Spojené národy by přitom byly stejné proti-izraelské jako dříve. Několik dní předtím de Cuellar zamítl návrh Izraele na poslání mezinárodní armády, která by v údolí Bekaa oddělovala izraelské síly od syrských. Řekl, že tím by „de facto“ bylo provedeno trvalé rozdělení Libanonu na izraelskou a syrskou sféru zájmů, zatímco Spojené národy usilují o jeho sjednocení - všem kmenovým a náboženským rozdílům navzdory.

Los Angeles. — Dne 10. června se vrátila domů filipinská komise, která v Los Angeles slyšela některé svědky Aquinova zavraždění 21. srpna 1983 na letišti hlavního města Manily. Celkem už vyslechla svědectví asi 175 lidí; po návratu na Filipiny má ještě vyslechnout asi 10 svědků, mezi nimiž i Imeldu Marcos, ženu filipinského prezidenta. Tato za své návštěvy ve spojených státech v květnu 1983 údajně varovala Aquina, že někteří lidé, věrní stoupenci Marcosa, „jednají“ však nezávisle na Marcosově vůli, by se mohli pokusit jej zavraždit, kdyby se vrátil zpět na Filipiny. Nebudou však moci být slyšeny Galmanova společníce, která dříve řekla, že čtyři vojáci Galmana odvěkli z jeho bytu

několik dní před Aquinovou vraždou, ani majitelka nočního klubu blízko letiště v Manile, kde Galman ztrávil noc z 20. na 21. srpna; obě tyto ženy totiž záhadně zmizely a jsou obavy, že byly zlikvidovány. Filipinská komise je prý stále jistější v tom, že Aquinovým vrahem nebyl Rolando Galman, jak tvrdí filipinská vláda, nýbrž jeden ze čtyř členů bezpečnosti, kteří Aquina doprovázeli. Svůj náález chce uveřejnit v první výročí Aquinova zavraždění.

Varšava. — Polská komunistická policie oznámila 10. června, že byl dopaden a zatčen podzemní vůdce Solidarity Bogdan Lis; je to nejvýznamnější osobnost zakázané unie, která se uchýlila do podzemí od jejího zákazu v prosinci 1981. Lis, 31letý, bývalý člen komunistické strany, byl blízký přítel a spolupracovník Walesy; po Zbigniewu Bujakovi, který je dosud na svobodě, byl považován za „číslo dvě“ v podzemí Solidarity. Walesa veřejně řekl, že Lisovo zatčení je velkou ztrátou pro federaci dělnických odborů v podzemí, že to však její další činnost v podzemí nezastaví. - Dne 14. června pak Walesa hrozil, že „suspenduje“ svou činnost uvnitř Solidarity po 17. červnu, neuposlechnou-li Poláci výzvy podzemí Solidarity, aby masivně bojkotovali všeobecné volby. Tím měly dát najevo, že zamítají polský komunistický režim. Podle vládních údajů na 75 % polských

† Úmrtí oznámení

V hlubokém zármutku oznamujeme všem Čechoslovákům smutnou zprávu, že v neděli 17. června 1984 všemohoucí Bůh k Sobě náhle zavalal spoluzakladatele našeho sdružení, bratra v našem rodném jazyku, v utrpení a v práci o svobodu vlasti,

JAROMÍRA ZÁSTĚRU

jehož srdce bylo slabší než vůle a odhodlání stát na správné straně hranice, dělicí pravdu od lži a svobodu od moderního otrokářství, nastolenému komunistickým režimem v jeho milovaném rodném Československu. Obojí - jeho vůle i odhodlání bránit svobodu - rozpoznala komunistická StB, která mu vyměnila už v mládí gymnasiální učebnu za vězeňskou celu.

V exilu mu však bylo posledních deset let dopřáno bojovat proti komunismu nejsilnější zbraní v jeho duchovním arsenálu psaným a mluveným slovem.

Na vlnách „Hlasu Ameriky“ z Washingtonu posiloval zvláště víru mladých ve vítězství svobody a demokracie v Československu a ve všech zemích za Železnou oponou.

Věnujte mu s námi vděčnou vzpomínku.

Sdružení bývalých politických vězňů
komunistického Československa
v Chicagu.

UPŘÍMNÁ VZPOMÍNKA

-1975-

23. ČERVNA

-1984-

*Duch jeho žije — ve hrob klesá jen
ta schránka těla křehká,
kž na věčnosti plá mu věčný den!
Kž je mu země lehká.*

V sobotu 23. června 1984 už tomu bude devět let,
co nám odešel na Boží zavalání na věčnost
můj drahý manžel a náš starostlivý táta

JAN ŽAJDLÍK

Narodil se 29. dubna r. 1905 v Uherákém Ostrohu na Moravském Slovácku
v Československu

a je pochován v mausoleu hřbitova Woodlawn ve Forest Park, Illinois.
Děkujeme všem, kdo vzpomenu a námi.

Letos právě ve výroční den, v sobotu 23. června budeme na
něho vzpomínat při českých bohoslužbách u Panny Marie
Svatohorské v Ciceru v 6:15 P.M.

Ludmila Žajdlíková, manželka;

Antonín a Jan Žajdlík ml., synové

vůli se prý dostavilo k urnám, když si na jednotné kandidáty mohli vybrat mezi několika kandidáty, kteří jsou svými postoji dobře známí. Vláda je s tím spokojena, protože polský lid tím prý dal najevo, že si přeje klid a pořádek. Ovšem v několika městech došlo při volbách k vážným nepokojům a policie demonstranty rozehnala obušky a vodními děly.

Ženeva. — Papež Jan Pavel II. přijel 12. června na šestidenní návštěvu Švýcarska ve snaze zmírnit napětí a zlepšit vztahy mezi tamními katolíky a protestanty. Ve svém projevu před Světovou radou protestantských a ortodoxních církví řekl, že katolická církev se rozhodně dala na cestu ekumenických snah, že však se nikdy nevzdá svého přesvědčení, že musí být podřízena římskému papeži, který podle Kristova ustanovení je viditelnou hlavou církve a zárukou její jednoty; jinak by nebyla věrná Kristu. Zdůraznil také nutnost křesťanů pracovat pro mír a sociální spravedlnost. „Zároven však katolická církev došla zkušeností k poznání, že není její rolí zasahovat do vládních forem, které si lid vyvolí pro své časné záležitosti, ani hlásat násilí pro změnu těchto forem“. Světová rada totiž finančně podporuje teroristická a guerilová hnutí v Jižní Africe a v jiných zemích a někteří katolíci kněží v zemích Latinské Ameriky se zase uchýlil k teoriím o „osvobození“ násilnou sociální revolucí; či o spolupráci s komunisty za „světový mír“ podle výlučného receptu Moskvy, do kterého kategorie spadá i Sdružení mírových kněží - „Pacem in Terris“ v Československu. V Curychu a všude jinde, kde se sv. Otec zastavil, promluvil krátce ve všech 4 švýcarských národních řečech: francouzsky, německy, italsky a rétsky - (rétorománsky), chválil moudrost švýcarských předků i dnešních jejich potomků, kteří v účt k národní, náboženské a kulturní rozmanitosti byli schopni si vybírat a udržet solidárně svobodu už po několik století a zároveň dát neutralitu své země do služeb mezinárodním humanitním organizacím jako je Červený kříž a Mezinárodní úřad práce.

My z našeho národního hlediska bychom snad k tomu měli ještě dodat, že ta švýcarská státní jednota vznikla asi hlavně z hluboké křesťanské víry, která v nich vzbudila ochotu k vzájemnému odpouštění a smíření. Vždyť stačí se jen rozpomenout na to, že když se re-

formátor Calvin zmocnil Ženevy, upalovali tam jeho stoupenci po nějaký čas několik katolíků a svých vlastních heretiků denně. Když pak přišli všichni zase k rozumu, rozpoznali, že se děly chyby na obou stranách, dovedli si vzájemně odpustit a žádný Švýcar vám dnes neřekne, že jeho národ náboženství rozdělilo, a dnes tam mají i mormony, kláštery kvetou a vláda odvolala i starý zákon proti Otcům jezuitům, kteří tam však už působili dávno před zrušením tohoto zákazu.

Padua. — Dne 11. června zemřel v severoitalském městě Padově - tolik proslaveném sv. Antoninem Paduánským a slavnou universitou - generální sekretář italské komunistické strany, vzdělaný humanista a učenlivý žák svého komunistického mistra P. Togliattiho - Enrico Belinguer, rodák ze Sardinie. Už 8. června byl raněn mozkovou mrtvicí na stranické schůzi v Padově, již po třech dnech podlehl. Byl jeden z mála poctivých marxistů, který respektoval náboženské přesvědčení své ženy, kterou vozil dokonce každou neděli s dětmi do kostela a zase si pak po bohoslužbách pro ně přijel, ale naivně se snažil spojit - oheň s vodou - marxismus s pluralitní parlamentní demokracií, když se pokoušel se španělskými a portugalskými komunisty o „sociálně demokratický eurokomunismus“ o historický kompromis a prostě o „urychlenou marxistickou změnu světa ve svobodě“. Tleskal Dubčekovi v srpnu 1968, protestoval proti sovětské okupaci Československa, litoval oběti Jana Palcha, smrti premiéra Aldo Mora, a znovu protestoval proti řádění Rudých brigád a zakazu polské dělnické Solidarity. Zemřel teprve 62letý, a Moskva má z jeho smrti očivid-

nou radost. Bude záležet na jeho nástupci, aby Moskvě dovedl zabránit v novém pokusu, přivést italské komunisty k slepé poslušnosti Kremlu.

Toronto. — Asi 300 delegátů vlád, průmyslu a úřadů pro uchování přírodního prostředí ze Spojených států a Kanady se setkalo na konvenci v Torontu, aby jednali o možném užití vod z Velkých jezer na zavodňování suchých pozemků v obou zemích. Proti tomuto plánu se namítá, že by svým uskutečněním silně poškodil ekonomii amerického středozápadu.

Ottawa. — Dne 15. června Pierre Trudeau se na konvenci liberální strany, po své dlouhé, téměř 16leté funkci kanadského ministerského předsedy, rozloučil s kanadským národem a opustil svou politickou kariéru. Ve svém úsilí zlepšit mezinárodní vztahy vykonal jako ministerský předseda více než 70 cest do cizích zemí; v posledních letech se marně pokoušel přivést obě supervelmoci k provedení nukleárního odzbrojení. V r. 1971 navázal diplomatické vztahy s komunistickou Čínou, což v té době bylo považováno za velmi odvážný čin. V domácí politice jeho nejvýznamnějším činem bylo udržení Quebecu uvnitř kanadské konfederace a přijetí francouzštiny za druhý úřední jazyk Kanady. Jeho politické heslo bylo: „Rozum nad vášněmi“. Jako odchovanec jezuitů a pozdější universitní profesor práva, člen parlamentu a člen vlády si uchoval mnohé vznešené politické ideály. V soukromém životě byl rezervovaný. Oženil se až v 51 letech, měl tři syny, avšak po šesti letech manželství se rozešel se svou mladistvou ženou, která se zajímala více o rockovou hudbu

než o rodinu. Letos bylo jeho manželství teprve rozloučeno. Do budoucna prý zatím nemá žádné plány; jeho první starostí bude školní výchova jeho dětí. - Dne 16. června byl zvolen novým předsedou kanadské liberální strany 55letý John Turner, právník z Toronta, bývalý ministr financí; po Trudeauově odstupu se automaticky stává novým ministerským předsedou Kanady. Svůj úřad začne vykonávat asi za dva týdny. Chce se více než jeho předchůdce věnovat zlepšení ekonomické situace Kanady.

San Salvador. — Nová civilní vláda presidenta Duarteho v Salvadoru rozhodla zreformovat bezpečnostní síly země a vyhladit z nich prvky, spojené s porušováním lidských práv; hlavně jde o národní policii, národní gardu a „policii financí“. Před nedávnem prezident Duarte zrušil výzvednou policejní jednotku „S-2“, která měla na svědomí organizování povstání „čet smrti“.

Managua. — Sandinistická junta oznámila 11. června, že volby do parlamentu v Nikaragvě, které se měly konat letos 4. listopadu, budou posunuty do ledna 1985, protože je prý vážné nebezpečí útoků rebelů, podporovaných Spojenými státy, jakož i bojů voleb opozicí. Od zranění Pastory, vůdce protisandinistů, zahájila však vládní armáda nálety na své odpůrce a část jich zahnila do Kostariky.

Houston. — Jeden uprchlík z Vietnamu, inženýr, nyní dlící v uprchlickém táboře na

Filipínách prohlásil, že prý viděl ve vězení Danangu ve Vietnamu šest uvězněných Američanů. Mezi nimi prý byl také jeden Američan, považovaný za mrtvého, který pracoval pro americkou olejářskou firmu na lodi, provádějící podmořské vývrtky při hledání ropy; tato loď pak byla potopena tyfónem a všech 81 členů posádky bylo považováno za mrtvé, ikdyž se někteří zachránili.

Denver. — Dne 11. června US vědci vyzkoušeli s úspěchem novou dálkovou střelu, jejímž účelem je zničit nepřátelské nukleární dálkové střely, poslané proti Spojeným státům. Tímto Spojené státy mají po ruce možnost zbudovat mnohem účinnější systém obrany proti cizím dálkovým střelám než je sovětský obranný systém. Reaganova vláda plánuje pro příští léta zbudování mohutného obranného systému proti dálkovým nukleárním střelám a proti umělým družicím, zvaný „Star Wars“, který by stál na 300 bilionů dolarů. - Den předtím, 10. června, sovětský diktátor Konstantin Černěnko pronesl výzvu ke Spojeným státům, aby se sovětským svazem ihned začaly vést jednání o zákazu zbraní ve vesmíru, včetně zbraní ničících umělé družice. Bílý dům potom oznámil, že v tomto návrhu není „nic nového“, a že US vláda o něj nemá zájem. Později však prezident Reagan při tiskové konferenci zmínil své stanovisko, a na dotěrné dotazy novinářů řekl, že je ochoten se s Černěnkem kdykoli setkat bude-li vážná naděje, že SSSR chce skutečně o něčem konkrétně vyjednávat.

BOHEMIA RESTAURANT

6026 W. Cermak Rd., Cicero

DAILY FRESH HOME COOKING
BOHEMIAN AND AMERICAN
CUISINE
HOME MADE PASTRY

BUSINESSMAN'S LUNCHES
Mon. Thru. Fri.
11 A.M. - 3 P.M. \$3.49

TAKE OUT ORDERS

DAILY SPECIALS

OPEN 11 - 7.30 - Mon. Sun. Closed Wednesday

☎(312) 652-8351

Your Hostess: Jarmila Dohnal

1959 25 LET 1984
profesionální cestovní služby
HLAVNÍ SKUPINOVÉ ODLETY DO PRAHY
A BRATISLAVY z Chicaga neb New Yorku
za nejnižší ceny

5. července, 2. srpna, 6. a 16. září
na 16, 23 a nebo 30 dní pobytu.

LETNÍ VÝLETY: 1 týden pobytu, letenka, hotel
a přeprava zavazadel

Freeport	\$349.00	Orlando	\$229.00
Nassau	\$319.00	Jamaica	\$389.00
Cancun	\$289.00	Acapulco	\$399.00

Hawajské ostrovy: 1 týden pobytu \$709.00 2 týdny \$789.00.

Las Vegas special: 3,4, neb 7 dní pobytu od \$254.00.

New Orleans World Faire autobusový zájezd na 9 dní, odjezd z Bernynu 24. září. Cena jen \$598.00.

Reservace a letenky provádíme na Computer systému.

Pojištění na \$100.000 s každou letenkou zdarma.

ZAVOLEJTE O PODROBNÉ INFORMACE

WEBER

TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMÁK RD., BERWYN, ILLINOIS 60402
TELEFON: (312) 242-1512 nebo 749-1333

SPORT

I. LIGA KOPANÉ
V ČESKOSLOVENSKU

26. kolo: Sparta Praha - RH Cheb 4:1, Dukla Praha - Slavia Praha 3:0, Inter Bratislava - Bohemians Praha 2:0, Plastika Nitra - Dukla Banská Bystrica 1:4, Baník Ostrava - TJ Vítkovice 1:0, ZVL Žilina - Spartak Trnava 1:0, Tatran Prešov - Slovan Bratislava 2:1, Lokomotiva Košice - SU Teplice 8:0.

27. kolo: Bohemians - Sparta 1:0, Teplice - Dukla 0:1, B. Bystrica - Lok. Košice 1:0, Trnava - Ostrava 1:3, Inter - Prešov 2:1, Vítkovice - Nitra 3:2, Slavia - Slovan 1:1, Cheb - Žilina 2:0.

28. kolo: Sparta - Inter 3:1, Dukla - B. Bystrica 1:0, Žilina - Bohemians 1:0, Ostrava - Cheb 1:0, Nitra - Trnava 2:2, Slovan - Teplice 2:2, Košice - Vítkovice 4:0, Prešov - Slavia 2:1.

Předposlední 29. kolo: Sparta - Prešov 3:0, Vítkovice - Dukla 1:3, Bohemians - Ostrava 3:3, B. Bystrica - Slovan 3:0, Inter - Žilina 3:1, Trnava - Košice 4:1, Cheb - Nitra 1:0, Teplice - Slavia 3:1.

TABULKA
PO 29. KOLE:

1. SPARTA	55:23	44
2. DUKLA	45:22	42
3. BOHEMIANS	47:26	38
4. B. BYSTRICA	49:30	37
5. OSTRAVA	43:28	33
6. INTER	36:34	29
7. TRNAVA	42:47	29
8. SLOVAN	42:43	26
9. CHEB	36:40	26
10. VÍTKOVICE	33:42	26
11. KOŠICE	40:38	25
12. ŽILINA	25:40	25
13. SLAVIA	39:57	24

14. PREŠOV	25:44	22
15. NITRA	31:52	19
16. TEPLICE	29:51	19

Nejlepší střelci: 20 gólů - Lička (Ostrava), 17 - Griga (Sparta), 16 - Drulák (Cheb), 11 - Bechera (Slovan), Miškuf (B. Bystrica).

I. národní liga kopané
V ČESKOSLOVENSKUČESKOMORAVSKÁ
SKUPINA:

26. kolo: Sigma Olomouc - Třinec 3:0, Zbrojovka Brno - VTJ Tábor 0:0, VP Frýdek-Místek - Chomutov 2:1, Plzeň - Mladá Boleslav 1:0, Česká Lípa - Gottwaldov (Zlín) 2:1, Jablonec - Poruba 4:0, České Budějovice - Prostějov 5:1, Xaverov Praha - Motorlet Praha 0:2.

27. kolo: Plzeň - Olomouc 1:0, Poruba - Brno 2:1, Ml. Boleslav - Xaverov 1:0, Chomutov - Č. Budějovice 0:0, Prostějov - Č. Lípa 1:1, Gottwaldov - Třinec 0:2, Motorlet - Jablonec 2:0, VTJ Tábor - Frýdek-Místek 0:0.

28. kolo: Olomouc - Gottwaldov 2:2, Brno - Motorlet 2:2, Jablonec - Ml. Boleslav 1:3, Xaverov - Plzeň 3:1, Č. Lípa - Chomutov 4:2, Č. Budějovice - VTJ Tábor 5:2, Třinec - Prostějov 3:1, Frýdek-Místek - Poruba 3:1.

PRVNÍCH PĚT TÝMŮ
V TABULCE:

1. OLMOUC	64:14	48
2. BRNO	44:33	32
3. ML. BOLESLAV	55:34	32
4. PLZEŇ	42:43	30
5. Č. LÍPA	44:37	29

SLOVENSKÁ
SKUPINA:

27. kolo: Púchov - Petržalka

Bratislava 2:2, Dunajská Streda - Trebišov 4:0, Levice - Stropkov 1:0, Michalovce - Trenčín 2:1, Prievidza - ZŤS Košice 1:0, Matador Bratislava - Poprad 3:0, Humenné - Senica 2:1, Martin - Dubnica 3:0.

28. kolo: Petržalka - D. Streda 3:1, Trenčín - Martin 2:1, Trebišov - Levice 1:0, Košice - Humenné 1:1, Senica - Michalovce 2:0, Poprad - Puchov 1:1, Stropkov - Prievidza 1:2, Dubnica - Matador 3:1.

29. kolo: Levice - Petržalka 0:2, D. Streda - Puchov 5:1, Matador - Trenčín 1:0, Michalovce - Košice 0:2, Prievidza - Trebišov 2:0, Martin - Senica 2:1, Humenné - Stropkov 3:0, Dubnica - Poprad 2:0.

PRVNÍCH PĚT TÝMŮ
V TABULCE

1. PETRŽALKA	76:19	49
2. D. STREDA	60:20	47
3. TREŇČÍN	38:30	31
4. LEVICE	38:30	29
5. KOŠICE	33:36	29

KOPANÁ VE SVĚTĚ

Odvetné finále mistrovství Evropy
hráčů do 21 let:

Anglie - Španělsko 2:0, první zápas 1:0. Anglie se stala mistrem Evropy.

Kvalifikace pro MS v Mexiku
1986:

3. skupina: Finsko - Sev. Irsko 1:0.

FINÁLE PMEŽ: AS Roma - FC Liverpool 1:1 i po prodloužení na penalty 2:4. Finále 29. ročníku PMEŽ na Olympijském stadionu v Římě nepřineslo žádný velký fotbal. Titul nejlepšího mistrovského mužstva Evropy získali Angličané až po 120. minutách díky penaltám.

Přátelské zápasy: Švýcarsko - Španělsko 0:4, Kanada - Itálie 0:2, USA - Itálie 0:0, (v obou utkáních mistři světa hráli bez

Rossiho a hráčů AS Řím), Maďarsko - Španělsko 1:1, Francie - FC Andorra 5:1, Portugalsko - Jugoslávie 2:3, Anglie - SSSR 0:2, Francie - Skotsko 2:0, Švédsko - Dánsko 0:1, Belgie - Maďarsko 2:2, Norsko - Wales 1:0, Lichtenštejnsko - Rakousko 0:6, Bulharsko amatéři - Itálie (výběr hráčů z druhé ligy) 1:1, Španělsko - Jugoslávie 0:1, Dánsko - Bulharsko 1:1, Lucembursko - Portugalsko 1:2, Austrálie - Juventus Turin 1:1, hráči do 20 let: Thajsko - Rumunsko 1:1, Brazílie - Anglie 0:2, Uruguay - Anglie 2:0, Kamerun - Holandsko 2:0.

ME hráčů do 18 let
v SSSR

Skupina A: Irsko - Skotsko 3:0, Portugalsko - Řecko 3:1, Irsko - Řecko 1:1, Skotsko - Portugalsko 3:1, Irsko - Portugalsko 3:2, Skotsko - Řecko 1:1.

1. IRSKO	7:3	5
2. SKOTSKO	4:5	3
3. PORTUGALSKO	6:7	2
4. ŘECKO	3:5	2

Skupina B: Bulharsko - Dánsko 2:2, Polsko - Itálie 1:0, Polsko - Bulharsko 1:0, Itálie - Dánsko 3:0, Bulharsko - Itálie 1:0, Polsko - Dánsko 1:0.

1. POLSKO	3:0	6
2. BULHARSKO	3:3	3
3. ITALIE	3:2	2
4. DÁNSKO	2:6	1

Skupina C: Anglie - NDR 1:1, SSSR - Lucembursko 5:0, Anglie - SSSR 1:1, NDR - Lucembursko 4:0, Anglie - Lucembursko 2:0, SSSR - NDR 1:0.

1. SSSR	7:1	5
2. ANGLIE	4:2	4
3. NDR	5:2	3
4. LUCEMBURSKO	0:11	0

Skupina D: Československo - Maďarsko 0:3, Španělsko - Švýcarsko 2:1, Československo - Švýcarsko 2:1, Maďarsko -

Španělsko 2:1, Československo - Španělsko 1:1, Maďarsko - Švýcarsko 1:0.

1. MAĎARSKO	6:1	6
2. ŠPANEĚLSKO	4:4	3
3. ČESKOSLOVENSKO	3:5	3
4. ŠVÝCARSKO	2:5	0

Semifinále: SSSR - Irsko 2:1 v prodloužení, Maďarsko - Polsko 2:0.

O 3.-4. místo: Polsko - Irsko 2:1.

O 1.-2. místo: Maďarsko - SSSR 0:0, na penalty 3:2.

Mistrem Evropy hráčů do 18 let se stalo Maďarsko.

VII. ME ve Francii

1. skupina: Francie - Dánsko 1:0, branka: 79. min. Platini; Belgie - Jugoslávie 2:0, branky: 28. min. Van den Bergh, 45. Grun.

1. BELGIE	2:0	2
2. FRANCIE	1:0	2
3. DÁNSKO	0:1	0
4. JUGOSLÁVIE	0:2	0

2. skupina: NSR - Portugalsko 0:0, Španělsko - Rumunsko 1:1, branky: 22. min. Carrasco z penalty 1:0; 35. min. Bologni - 1:1.

POK

PIKNIK Sparty
v neděli

Již tuto neděli 24. června 1984, Spartané pořádají svůj oblíbený piknik v zahradě číslo 2., na 29. ulici a Des Plaines Ave., v North Riverside.

Tak jako v letech minulých, letos budou připraveny výborné bramboráky a další dobré pochoutky.

K tanci i poslechu bude vyhrávat oblíbená hudba „Tři medvědi“, při které si můžete také každý zazpívat.

Vyzýváme všechny sportovní fandky, aby se přišli hezky s námi pobavit. Přejďte zavčas - vždyť mu začínáme již v 11. hodin dopoledne!

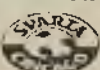
Pořádající výbor

SPARTA A. B. A. pořádá v neděli 24. června 1984

V National Grove, P I K N I K
Des Plaines Ave.,

a
29. ulice North Riverside
zahradka č. 2

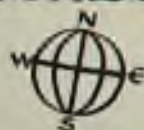
hudba Tři medvědi

Výborné bramborové placky!

Sparta A. B. A. srdečně zve všechny přátele a známe. Začátek v 11 hodin. K tanci a poslechu bude vyhrávat

Občerstvení

20. června 1984 — skupinový let do Československa. Dopravení výprava.

28. července - 11. srpna — plavba na lodi SS Norway zahrnuje Severní pól a norské fjordy.

Rijen 1984 — cesta po Africe na 19 dní.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

SPARTA ABA CHICAGI, ILL.

PROGRAM ZÁPASŮ NA NEDELI 24. ČERVNA

MAJOR DIVIZE

Eagles vs. Sparta	1:00 PM
Schwaben vs. Kickers	3:30 PM
Vikings vs. Liths	3:00 PM
Gr.White vs. Wilmette	3:00 PM

PRVNÍ DIVIZE

Slovaks vs. Hakoah
R.Wawel vs. U.Serbs
Lightning vs. Lions
Real vs. Wauconda
Rams vs. Fortuna

N.A.S.L.

STING - TULSA 3:2

Pouze 6.474 diváků sledovalo tento tvrdý boj, který skončil šťastným vítězstvím Chicaga.

Tulsa byla mnohem lepším mužstvem, obzvláště v prvním poločase, během kterého brankář Sting Victor Noguira dovolil jenom jednu branku.

Ve druhé půli se Chicago vzpamatovalo a třemi brankami si zajistilo další vítězství a také si zvýšilo bodový náskok v tabulce.

Pořadí branek: 14.00 min. Fuicher 0:1; 54.04 min. Seninho 1:1; 58.24 min. Caskey 1:2; 67.54 min. Granitz 2:2 a v 74.45 min. Comrie 3:2.

Příští zápas sehraje mužstvo Sting v pátek v 8 hod. večer na hřišti Comiskey Park proti New York Cosmos. O tento zápas je velký zájem a očekává se rekordní návštěva tohoto roku.

TABULKY

Východní skupina:

1.CHICAGO	6 3	23:16	54
2.NEW YORK	4 2	10:11	34
3.TORONTO	4 1	9:4	32
4.TAMPA BAY	3 5	12:11	26

Západní skupina:

1.MINNESOTA	5 3	14:12	41
2.VANCOUVER	4 2	13:11	35
3.SAN DIEGO	3 4	12:15	22
4.GOLDEN BAY	1 5	12:18	14
5.TULSA	1 6	8:14	14

★

METRO LIGA

SPARTA - VIKING 1:1

V šestém kole mistrovské soutěže Spartané ntrhli pouze jeden bod, i když mohli docílit lehkého vítězství. Byla to opět špatná střelba útočníků, jež připravila Spartany o mnohem lepší výsledek.

Manažér Sparty Lad'a Gajda zahájil hru s následující jedenačtou: Hagem - Bole,

DeBatty, Felske, Lencioni - Wolf, Long, Barg, Gajda, Forde, DiBernardo.

Spartané zahájili silným náporom a také docílili svou branku již v prvních minutách zápasu, když DiBernardo proběhl obranou a lehce skóroval. Mnohé útoky skončily vždy na dobře hrající obraně Vikings.

Ani ve druhém poločase se hra nezměnila a Spartané stále ohrožovali brankáře Vikings Gesiora. Bohužel bez úspěchu. Ba naopak, byli to Vikings, kteří pouhých 15 minut před koncem zápasu brankou Cahilla vyrovnali 1 přes další mnohé příležitosti k dosažení branky výsledek zápasu se nezměnil a nakonec každý byl spokojen s remízou.

VÝSLEDKY

MAJOR DIVIZE:

Sparta-Vikings	1:1
Liths-Eagles	0:1
Wilmette-Schwaben	1:2
Kickers-Gr-White	1:2

TABULKA MAJOR DIVIZE

1.GR-WHITE	5 10	17:6	11
2.KICKERS	4 11	10:6	9
3.EAGLES	2 12	9:8	5
4.SCHWABEN	1 31	5:6	5
5.SPARTA	1 32	7:11	5
6.WILMETTE	1 13	5:8	3
7.LITHS	0 32	4:8	3
8.VIKINGS	0 33	4:8	3

MAJOR DIVIZE: REZERVY

Sparta-Vikings	0:0
Liths-Eagles	0:2
Wilmette-Schwaben	2:1
Kickers-Gr-White	4:0

ZE SVAZU SVOBODNÝCH ČS. SPORTOVCE V ZAHRANIČÍ

Newyorská odbočka hlásí: Připravujeme na 2. září tradiční výlet na pozemcích našeho Josefa Větrovce. Vrcholem bude nohejbalový turnaj o putovní pohár Franty Ouředníka a jeho firmy FTP.

Clevelandská odbočka oznamuje, že její člen Přemek Kocián byl poctěn v soutěži pořádané celonárodní organizací „World of Poetry“ za básně o sv.Valentinu. Řádi gratulujeme!

V Chicagu - (Ciceru) - byl tragicky usmrčen Roman Rys, 18letý druhý syn všem nám známého sportovce Miro a Dany Rysových. „V bolestných chvílích Vašeho velkého zármutku jsou naše srdce s Vámi. Přijměte naši hluboce citěnou soustrast, drazí Rysovi!“

Zpravodaj z domova píše:

Odešel nám Josef Stock, teprve 58letý, sportovce tělem i duší, rodák z pražských Vysočan (1926). Hrál kopanou, byl obráncem v mužstvu SK Slavie, a vynikal i v hokeji v reprezentačním mužstvu Československa. V r. 1949 byl zatčen - odsouzen a svůj trest odpykával v Jáchymovských dolech společně s A. Roubíkem, O. Rambouskem a s Roziňákem.

Pepíku, kamaráde, čest Tvé památce! Vzpomínáme a dokud živi budeme na Tebe nezapomeneme!

* *

Rozhodnutí rudých vládců, že na Olympiádu z poslušnosti k Moskvě, nepojedeme nás zarmoutilo. Víme, že je to pouhá výmluva o tom nedostatku bezpečnosti. Škoda, Olympiádu nevidíme ani na obrazovce televize, ale budeme se o ni živě zajímat. Informace nám přijdou z krajů, kde chytanou rakouský a bavorský program. Přejeme Vám dobrou letní pohodu!

★

Náš sportovní zpravodaj Petr Horák hlásí:

BÍLÝ SPORT

Mezinárodní tenisové mistrovství Francie v Paříži přineslo velký úspěch hráčům narozeným v Československu. Záměrně však přímo neuvádím, že přineslo úspěch výlučně československým reprezentantům. Nejúspěšnější tenistkou celého francouzského šampionátu se

totiž stala Martina Navrátilová, která sice Československo po léta výborně reprezentovala, pak však odešla na Západ a hraje dnes za Spojené státy. Navrátilová svým finálovým vítězstvím nad Američankou Chris Evertovou - Lloydovou 6:3, 6:1 dovršila tzv. Grand Slam; stala se pátou hráčkou světa, která vyhrála čtyři největší turnaje za sebou - Wimbledon a mistrovství Spojených států, Austrálie a Francie. Navrátilová za to dostala prémii - jeden milion dolarů. Ve čtyřhře žen dosáhla Navrátilová spolu s Američankou Pam Shriverovou vítězství ve čtyřech zmíněných turnajích za sebou jako první ženský pár v celé historii. V Paříži porazila Navrátilová se Shriverovou ve finále československo-západoněmeckou dvojici Hana Mandlíková - Claudia Kohdeová - Kilschová 5:7, 6:3, 6:2. Ze současných čsl. reprezentantů si v Paříži vedl nejlépe Ivan Lendl, který vyhrál svůj první turnaj série Grand Slam po finálové výhře nad Američanem Johnem McEnroem 3:6, 2:6, 6:4, 7:5 a 7:5. Lendl zvítězil zaslouženě. První dva sety hrál McEnroe výtečně a Lendl nemohl na svého soupeře najít zbraň. Pak však začal být McEnroe unaven, nevycházela mu první podání, a Lendl hrál skvělý tenis ze základní čáry. Československý reprezentant si tentokrát získal sympatie nejen za vítězství, ale hlavně za způsob, jakým hrál. Někteří američtí novináři totiž o Lendlu zpravidla píší, že někdy hází - jak říká české přísloví - zbytečně brzy „flintu do žita“. V Paříži však druhou červnovou neděli zvítězil především díky své udatnosti a bojovnosti. Diváci byli ve velké většině na straně Lendla, a McEnroe po porážce opustil

dvorec, aniž divákům cokoliv řekl do mikrofonu, jak je to jinak už vžitým turnajovým zvykem. Pro úplnost ještě dodejme, že v Paříži si vedli výborně také další čsl. reprezentanti. Pavel Složil a Tomáš Šmíd, kteří ve finále čtyřhry prohráli s Francouzi Noahem a Lecontem až po tuhém boji 4:6, 6:2, 6:3, 3:6 a 2:6.

Podle nově vydaného zebříčku letošních zisků světových tenistů je mezi muži na prvním místě Američan John McEnroe, který má letos zatím příjem 508 tisíc, 875 dolarů. Druhý Ivan Lendl z Československa s příjmem necelých 300 tisíc dolarů. Z dalších čsl. tenistů je na 4. místě Tomáš Šmíd s letošním příjmem 169 tisíc, 112 dolarů. Mezi ženami je první Martina Navrátilová ze Spojených států. Její letošní příjem z tenisových turnajů činí jeden milion, 577 tisíc, 940 dolarů. Druhá je Hana Mandlíková z Československa s příjmem 333 tisíc, 562 dolary. Z čsl. tenistek je dále na 9. místě Helena Suková s letošním turnajovým ziskem 89 tisíc, 794 dolary.

CELTICS VÍTĚZÍ

Ve finálové sérii profesionálního mistrovství Spojených států v košíkové mužů vyhrál celek Boston Celtics nad mužstvem Los Angeles Lakers celkově 4:3. V rozhodujícím utkání zvítězil Boston na Los Angeles 111:102. - Boston vytvořil americký rekord, když se stal profesionálním mistrem Spojených států už popatnácté.

SVĚTOVÝ REKORD VE VÝŠCE

A na závěr ještě zpráva o senačním světovém rekordu činského lehkého atleta Žu-žijana-nuy: Žu skočil do výšky 239 centimetrů

*Serving your
family's financial needs
for over 60 years*

MID AMERICA FEDERAL SAVINGS

CICERO: 5900 W. Cermak Road, Phone 863-6700

4800 W. Cermak Road, Phone 656-1770

RIVERSIDE: 40 E. Burlington St., Phone 442-9700

LA GRANGE PARK: 1921 E. 31st St., Phone 579-1400

WESTERN SPRINGS: 40 W. 47th St., Phone 246-8990

CLARENDON HILLS: 55th & Holmes, Phone 325-7300

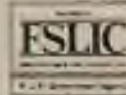
NAPERVILLE: 1001 S. Washington St., Phone 420-1001

9 E. Ogden Ave., Phone 420-8000

WHEATON: 250 E. Roosevelt Road, Phone 653-4800

ST. CHARLES: 2600 E. Main St., Phone 377-2100

Assets over
\$650,000,000

"You're never more than 5 miles from a
Mid America Federal Savings office in the Western Suburbs."

Pěkné posezení najdete v přátelivém prostředí
restaurace

CAFÉ EUROPE

u Mirka a Stelly Umlaufových

3710 West Cermak Road v Cicero

RODINNÉ OSLAVY — PARTY — PODLE DOHODY

ČESKO-AMERICKÁ KUCHYNĚ

DENNÍ ČERSTVÁ JÍDLA — BAR

TELEFON: 656-3555

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of
Federal Home Loan Bank System

Road 12 & Grand Ave.
FOX LAKE, ILL. 60020
☎ 587-6311

INSURED SAVINGS
—up to \$100,000.00—
by Federal Savings and
Loan Insurance Corp.

Our 100th Year

**A FRIENDLY
SAVINGS
INSTITUTION
SERVING A GREAT
COMMUNITY**

**SAVING IS
CONVENIENT
HERE!**

Every feature of our
association is designed
with safety, increased
earnings and conven-
ience for you in mind.

For your convenience:
— a Save-by-Mail plan,
— easy-to-serve-you
office facilities,
— fast service,
— free parking.
Come in.

Satisfying friendly service

CORNER
26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500

7345 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, IL. 60546
PHONE: 442-5700

Ondrus & Son

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře
z přineseného peří;
hotové povlaky na deky ve všech velikostech.
*Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně,
pokojů a ložnic;*
soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen;
sklad hotových prošitých dek a polštářů
z husího prachového peří a dacronu.
Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!
Rádi poradíme a odborně obsloužíme —
česky či anglicky.

Máme 45-letou zkušenost —
a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům
jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN, ILL. 60402

GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pančera

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎ (312) 795-0250

Rádi vás obslouží a na vaší návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNA

Doporučte HLAS NÁRODA
svým přátelům a známým

Ceskoslovenský rudý režim lže svým občanům stále křiklavěji

Ačkoliv se Lenin pro svou říjnovou bolševickou - a pak i plánovanou celosvětovou komunistickou revoluci - přímo odvolával na italského Machiavelliho, že si od něho vypůjčuje pro svůj nesmířitelný třídní boj o totální politickou moc - jeho osvědčené heslo „cíl světi prostředky“, komunisté brzy k této taktice přidali navíc ještě lež, že z této taktiky obviňují vždy každého otevřeného soupeře a protivníka, ačkoliv se sami neštítí žádného zločinu, chtějí-li se udržet u moci.

V několika posledních měsících se zase chopili známého Goebelsova výroku z doby Hitlerovy totality, a v č. tisku spílají kapitalistickému západu, že si od Goebelse přivlastnil poučku o „stokrát opakované lži, která se nakonec začne zdát lidem být pravdou“. A že tuhle metodu používali komunisté už dávno před Goebelsem, o tom jsou už dnes důkazy ve všech univerzitních knihovnách na světě, v nichž dopřávají pro potřebnou dokumentaci místa komunistickým politickým autorům.

Ukázky nových nedávných lží z komunistického tisku v Československu si čtenáři dozajista najdou sami v těchto několika vybraných zprávách, citovaných v západních novinách:

17. dubna vzpomíná RP dlouhým článkem 15. výročí zasedání ÚV KSČ, na němž byl zvolen gen. sekretářem Gustav

Husák a které znamenalo definitivní konec „Pražského jara.“ Výročí věnuje pozornost i moskevská Pravda: „omezená svrchovanost“ je stále v platnosti. hledání jakýchkoliv jiných způsobů vlády pro východoevropské země znamená kontrarevoluci, chť otočit hodiny zpět. Proto byla zcela oprávněna „bratrská internacionální pomoc“, kterou Sov. svaz poskytl ČSSR 21. srpna 1968. Článek podepsal viceprezident Sovětské akademie věd Pjotr Fedověv. Pro pařížský Le Monde napsal historik Karel Bartošek článek „Druhá smrt Pražského jara“. ★ Podle RP to byla londýnská policie, která s přispěním libyjských emigrantů a cizích tajných agentů zahájila palbu na libyjské velvyslanectví; jeho pracovníci byli donuceni zahájit sebeobranu a tak došlo k smrtelnému zranění londýnské policistky. ★ „Neslýchaným“ charakterizuje č. tisk rozhodnutí římského státního prokurátora předvolat před soud Antonova, další dva bulharské občany, kteří jsou v Sofii, a Turka Celenka, rovněž v bezpečí v Bulharsku. Otázce věnovala Tribuna dva články: „Bulharská stopa vede do slepé uličky“, LD ve svých referátech snad nevědomky pověděla čtenářům, jak se na Západě už dávno dívají na atentát na papeže.

Dne 12. května rozhodl Čs. olympijský výbor na svém zasedání, že se nezúčastní losangelských Olympijských her. Prý nebyly vytvořeny podmínky pro tuto účast - a pak se papouškuje, co už týdně proti

hrám říkali sovětské představitelé. Vinu mají samozřejmě „četné reakční, emigrantské a protisocialistické organizace, které chystají akce, jejichž cílem je ohrožit bezpečnost sportovců SSSR a ostatních socialistických zemí.“ S rozhodnutím nakomandované souhlasí hned jednotlivci i různé sportovní svazy: mezi prvními je Emil Zátopek, známý svým převlékáním kabátů... ★ Ve dnech 5. - 8. května se sešly v Praze delegace č. vlády a angolské protivládní organizace UNITA, která stále drží v zajetí 20 čs. občanů, zajatých 12. března 1983. V závěrečné zprávě, psané velmi zdrženlivými slovy ve srovnání s tím, jak o UNITE psával č. tisk, čteme, že UNITA „informovala č. delegaci o situaci v Angole a o cílech svého boje“. Byly to první přímé vzájemné rozhovory, dosud se vyjednávalo jen prostřednictvím Mezinárodního červeného kříže, a je to tedy jistá kapitulace Prahy. Čs. občané jsou snad z posledních rukojmí, které UNITA drží; koncem dubna jich bylo propuštěno 89.

★ Začátkem května byl znovu zatčen Ladislav Lis, kdysi mluvčí Charty 77; v březnu byl propuštěn po 14 měsících z vězení; prý se vzdálil z Prahy a tím porušil své předpisy o omezení pobytu. Na jeden rok vězení podmíněně byla odsouzena Drahomíra Fajtllová, protože u ní byla nalezena kniha Evy Kantůrkové „Sešly jsme se v této knize“ - jsou to rozhovory s 12 ženami, které se angažují za dodržování lidských práv v ČSSR.

Kdo by se byl nadál?

Zcela nečekaně nám odešel na věčnost náš věrný přítel, spoluzakladatel a první předseda „Klubu svobodné kultury“ v Chicagu,

MIREK ZÁSTĚRA

kulturní zpravodaj Hlasu Ameriky ve Washingtonu, D.C.

Nikdy nemluvil o tom, co by se mělo udělat, ale vždy nás spojoval konkrétní myšlenkou jak za daných okolností provést nutnou, či potřebnou věc, které se pak bez „fanfár“ cele věnoval, aby se uskutečnila. A nejdříve jí obětoval vše sám: práci v noci, čas, peníze i zdraví.

My, kteří jsme jej znali, položíme si otázku, jak nejpřímněji a nejučinněji bychom mohli utčit Mirkovu památku. Kromě vzpomínek v modlitbě zajímáme se živě o krajanský a exilní tisk, sledujeme literární a hudební tvorbu v exilu, kupme si vyšle dobré knihy a gramodesky, mějme opravdový zájem o vše, co zajímá mladé lidi v nesvobodném Československu.

Mirkovým životním „krédem“ po příchodu do USA z komunistických věznic bylo hluboké přesvědčení, že jen skutečnou kulturou ducha se lidé - doma v Československu i všude na světě - dopravují opravdové svobody, kterou pak budou schopni zavést, pěstovat, chránit a bránit i ve svém demokratickém státě. Mirek o tom byl nejen přesvědčen, ale zacílil k tomu i veškeré své životní snahy a práci. Byl nám příkladem, následujme jej! Tím utčíme jeho památku nejučinněji.

Členové
Klubu svobodné kultury
Chicago, Ill.

Náboženské zprávy z Československa

Pražský Otec kardinál Tomášek na telefonický dotaz z Vídně potvrdil, že v březnu dopisem pozval sv. Otce k návštěvě ČSSR příští rok, k oslavám 1100. výročí smrti sv. Metoděje. Také ve vatikánském Tiskovém sále odpověděl kladně na dotaz, zda pozvání došlo. V ČSSR zpráva vyvolala velkou radost, prý na 30 tisíc osob už podepsalo žádost, aby sv. Otec mohl přijet. ★ Na Západ se dostal otevřený dopis skupiny slovenských mladých katolíků prezidentu Husákovi; protestují proti pronásledování a útlaku věřících; zvláště mluví o případu učitelky Jany Mičianové z Nové Dubnice u Považské Bystrice, všemožně šikanované jen proto, že chodí do kostela. Tímto útlakem se porušuje sama ústava a mezinárodní dohody, které čs. představitelé podepsali. ★ O římské pouti, koncem února, pořádané hnutím PIT, najdeme v KN jen krátkou zprávu, že se konala, že poutníky při generální audienci oslovil také sv. Otec, česky a slovensky. Co jim řekl, to uvedeno není. ★ Zato zdlouhá a ze široka se v KN popisuje dvoutýdenní cesta čs. delegace představitelů ř.-k. církve a reprezentantů PIT do Moskvy, na pozvání ruské pravoslavné církve; vedl ji banskobystrický biskup Ferenc a byli přijati patriarchou Pimenem, velvyslancem ČSSR v Moskvě a po návratu velvyslancem SSSR v Praze, za účasti olomouckého biskupa Vrány, patriarchy církve čs.-husitské, pravoslavného metropolity pražského Doroteje, vedoucího sekretariátu pro věci církevní inž. Janků, gen. sekretáře Křesťanské mírové konference Miřejovského atd. Cesta měla za cíl „prohloubení služby míru“.

★ Italský časopis *Il Sabato* se dovídá, že rozhovory mezi delegací Sv. stolce a čs. vládou se nekonalý v Praze, ale v Sezimově Ústí, tak aby se mons. Poggi nemohl s nikým setkat. S kard. Tomáškem prý mohl mluvit jen asi 10 minut; autem byl zavozen na Václavské náměstí a odtud jako soukromá osoba šel za kard. Tomáškem. ★ O blahověčení mučedníků za francouzské revoluce KN nepřinesly ani slova - těší se u věřících velké sympatie. ★ O hrubém článku *Tribuny* proti osobě sv. Otce - „jednoho z nejreaktějších papežů našeho století“, nohlada americké politiky jsme už psali v posledním vydání HN a uveřejnili

jme i protestní dopis pražského arcibiskupa kard. Tomáška redakci komunistického týdeníku „*Tribuna*“. Je zajímavé poznamenat, že téměř současně italská policie odhalila skryš Rudých brigadistů a v jednom z letáků, které tam byly nalezeny, se o Janu Pavlu II. mluví jako o „papeži Severoatlantického paktu“. Ze mezi Rudými brigádami a čs. komunisty byly úzké styky, bylo už mnohokrát prokázáno. ★ „Antikomunistický komplot“ nazývá slovenské Nové slovo znovu navázání diplomatických styků mezi USA a Vatikánem. ★ Podle 1. čísla časopisu *Sociológia* je z obyvatelstva ČSSR, staršího patnácti let, 36 % věřících; na Slovensku je to 51 %, v českých zemích 30 %; 60 % žen na Slovensku, 36 % v českých zemích; u mužů jsou procenta 41 % a 25 %. „Nejreligioznější kategorií“ prý jsou rolníci: v ČSR 51 %, v SSR 62 %.

Dne 1. dubna byl čten ve všech kostelích společný pastýřský list biskupů a ordinářů k závěru Svatého roku: současně byl rok 1985 vyhlášen za jubilejní rok Metodějův, jako rok usmíření a obnovy. Podrobnosti budou sděleny později. ★ Do 10. dubna měli kněží v litoměřické diecézi odevzdat svým vikářům své účetní výkazy, „pečlivě vypracované, aby je po projednání s pp. tajemníky pro věci církevní ONV odeslali konsistoři“. ★ 80 let věku se dožil 11. března ThDr. Josef Hájek, em. profesor na býv. královéhradeckém semináři,

dnes administrátor v Býšti. ★ Na letošní rok připadá 80. výročí smrti Antonína Dvořáka (* 8.9.1841 † 1.5.1904), hluboce věřícího muže, který své hudební nadání přijímal jako dar od Boha, a proto na konci všech svých skladeb, i necirkovních, neopomenul připsat svůj dik: „Zaplat' Pán Bůh!“ K předním náboženským skladbám patří oratoria *Stabat Mater* a *Ludmila* - složené pro hudební festival v Leedsu r. 1886, provedené 15. října s 350ti členným sborem a 120ti členným orchestrem, které sám řídil - *Mše D dur*, *Requiem*. Biblické písně a chvalozpěv *Te Deum laudamus*. ★ Čs. velvyslanec v NSR Dušan Spáčil odhalil ve studentské koleji Jana Husa v Kostnici pamětní bustu tohoto českého reformátora. Je to dar ministerstva školství a kultury ČSR. ★ Em. synodální senior české církve evangelické V. Kejř sestavil práci „České evangelické sbory v Americe“. Z knihy se dovídáme mj., že Komenskému bylo svého času nabídnuto prezidentsví Harvardské koleje a že prvními Čechy v Novém světě byli asi pobělohorští emigranti v tehdy holandském Novém Amsterdamu (dnes Nový York). Na počátku 2. svět. války bylo v USA 136 samostatných českých evangelických sborů s 36 kazateli. ★ Péči Teologického ústavu „*Aquinas*“ v St. Louis, Mo., USA vyšla disertační práce o ekumenické teologii J.L. Hromádky. Autor Arnold Luknic podle recenze P. Filipiho v *Křesťanské revue*

soustrěd'uje svůj zájem na Hromádkovo vyrovnání s katolicismem. ★ „Pro lepší obraz a zvuk“ je titul zprávy o stavbě nového televizního vysílače Praha-město; práce začnou příští rok a měl by být uveden do provozu r. 1991. 226 metrů vysoká věž bude stát na místě býv. židovského hřbitova v Praze 3 při ulicích Fibichova a Ondříčkova, třebas je památkově chráněný. ★ I pohřeb žehem má u nás sloužit boji proti víře. „Jak jsem ti slíbil, chtěl jsem doprovodit na poslední cestě otce tvého známého. Až ráno v den pohřbu jsem se dověděl, že byl odložen. Hrobaři pohřební služby mají totiž závazek, že vykopou za jeden pracovní den jeden, nanejvýš dva hroby; věřící se tak přinucují, aby dali své drahé do kremace, kde se u nás vykoná za den 10-20 pohřbů. Věřícím tak narůstá účet za skladování zemřelého v lednici. Slyšel jsem, že i v Brně je tomu tak, ale tam že je čekací lhůta 14 dnů. I ve venkovských městech je potíž s hrobníkem. I když je to báječně placeno a pak jsou „všimná“ - přece to nikdo nechce dělat a nejdnou si pozůstalí musí vykopat hrob sami.“ ★ Komunisté počítají, že s vymíráním kněží vymře v Československu i víra. 18. února světíl na domě v Olomouci své jáhny Otec biskup Vrána. *Exercicie* dělali na Svatém Hostýně. Bohužel do dneška zemřelo jen v tomto roce 1984 šest kněží. Loni to bylo 38 a pouze sedm bylo vysvěceno.

Z modliteb, předepsaných v pražské arcidiecézi ZA SVATOŘEČENÍ BL. ANEŽKY ČESKÉ

DUCHU SVATÝ, náš Posvětiteli, vytvořil sis v naší zemi přemnoho svých živých chrámů - mimořádných křesťanů cele proniknutých duchem evangelia. Mezi nejkrásnější patří Anežka Přemyslovna. Uvedl jsi ji také na poust' dobrovolné samoty, zvlétla nad pokusem, které v ní chtělo oslabit ideál naprosté a heroické chudoby. Ve věrnosti k chudobě byla dokonale naplněna tebou, osobní Lásko, která z Otce a Syna vychází. Nejen přebýváš v omilostněných duších, ale ustavičně i přes vzdálenost časů a proroků v nich působíš. Prosíme tě, Duchu Svatý: Přijď k nám svatořečením naší blahoslavené Anežky a dej v ní nově rozzářit i pro budoucnost svůj chrám, který jsi naplnil svou letnicovou přítomností. **SVATÝ PETŘE A PAVLE,** blahoslavená Anežka spojila naši zemi s apoštolskými prahy tolika doklady své úcty a věrnosti a obdržela odtud tolik duchovních milostí, že sám její bratr Václav psal papeži Řehoři IX.: „Sama se mnou sdělila, že se ještě v žádné prosbě na Vaši Svatost neobrátila, aby byla příznivého vyřízení od otcovské Vaší milosti neobdržela.“ Svatý Petře a Pavle, nikoli za ni, ale za nás, ale i jejím jménem obracíme se k Apoštolskému stolci, aby jeho autoritou k našemu duchovnímu prospěchu byla Anežka Přemyslovna svatořečením vřazena do počtu svatých a světic celé katolické církve.

Bože, který jsi podivuhodný ve svých svatých, vyslyš naši prosbu o svatořečení naší blahoslavené Anežky Přemyslovny. Už za svého života získala pověst světic v evropském křesťanstvu. Kež se jí nyní dostane brzkým svatořečením celocírkevní úcty, skrze Krista našeho Pána.

Abychom svatořečením blahoslavené Anežky byli povzbuzeni k důslednému životu podle evangelia - prosíme tě, vyslyš nás!

ÚPŘÍMNÉ PODĚKOVÁNÍ

Vám všem milým krajanům, exulantům, přátelům sportovcům a spolužákům našeho tragicky zesnulého milovaného syna

ROMANA RYSE,
rekruta US letectva,

ze srdce děkujeme za všechno. Za Vaše upřímné projevy soustrasti, pročitěnou účast na našem nevyřčené zármutku, za Vaši hojnou účast jak při rozloučení v obřadní síni Chrástkova pohřebního ústavu ve středu večer, tak na pohřbu ve čtvrtek 14. června 1984, za všechny květiny a věnce i peněžní dary.

Upřímné „Pán Bůh zaplat“, necht' přijme náš chicagský misionář Otec Vojtěch za slova jedině pravé útěchy z Kristova evangelia, vykonání pohřebních obřadů v obřadní síni i na hřbitově, za jeho otcovsky laskavě povzbudivá slova všem Romanovým americkým spolužákům a spolužákyním ze školy a hlavně za mši svatou v sobotu večer v kostele Panny Marie Svatohorské za spásu Romanovy duše.

Zvlášť srdečný dík necht' přijmou naši kamarádi-sportovci z ABA Sparty a jejich rodiny. Vaše opravdová účast na našem zármutku, mili Spart'ané, nám vskutku pomohla osušit naše slzy. Paní Věře Junové vřele děkujeme za její projev nad Romanovou rakví u hrobu; nosiči rakve a Chrástkův pohřební ústav necht' přijmou projev naší hluboké vděčnosti za jejich prokázané služby.

Všem pak, kteří nám napsali a jimž jsme dosud neměli příležitost za jejich projevy soustrasti poděkovat, děkujeme alespoň touto cestou.

A děkujeme ze srdce všem, kdo si na naše oba kluky - Miro a Romana - vzpomenu tichou modlitbou s námi.

Miro a Dana Rysovi
s babičkou Martou Fruehaufovou

HLEDÁTE NĚKTEROU Z TĚŽKO DOSAZITELNÝCH KNIH?

OBRAŤTE SE NA NÁS!

V roce 1973 se začal uskutečňovat plán, aby Vídeň měla opět naše knihkupectví. Po deseti letech vám můžeme napsat, co se nám podařilo uskutečnit.

Nejdříve se rozesílaly seznamy knih a pořádaly výstavy. Pomocí pošty se tak dostávají do rukou krajanů první knihy z Vídně. Naše seznamy zasiláme zdarma nejen v Evropě, ale i za moře. „Specializujeme se na českou a slovenskou literaturu“. Průběžně informujeme zákazníky o nových knihách a obstaráváme i knihy dle přání krajanů. V rozšiřování služeb za minulých 10 let zasobujeme knihkupec v Německu, Švýcarsku, Anglii, USA i Kanadě. Ze začátku jsme nabízeli několik set titulů ročně, nyní je to pár tisíc nových a antikvárních knih vydaných v exilu i v Československu.

Otevřeli jsme prodejnu ve středu Vídně, zavolat nám můžete ve dne v noci a do obchodu přijít od úterý do soboty. Najdete nás zadním vchodem do obchodního domu Herzmanský, 150 m z obchodní třídy Mariahilferstrasse. Při návštěvě Rakouska zajděte k nám na návštěvu prohlédnout si naši prodejnu! Máme též velký sklad gramofonových desek, kazet, plakátů, prodáváme též obrazy a krajaňské noviny! Navštěvujeme též krajaňské kulturní podniky s prodejní výstavkou.

V květnu 1984 jsme otevřeli zásilkovou službu i v USA, pro lepší službu a styk s krajaný v Americe i v Austrálii.

Držíme se zásady „náš zákazník, náš pán“, a jako takový máte výhodu, že dostanete vše na jedné adrese a levněji. Při objednávce více titulů z roční produkce exilových nakladatelství dostáváte slevu 10 %, tak jako na vše ze 4 nabízených seznamů, které obdržíte v průběhu roku.

Pomocí našich chicagských novin Hlas národa Vás budeme v budoucnu seznamovat s novin-kami na knižním trhu.

Váš knihkupec

Petr Pastrňák,
Lindengasse 5,
A - 1070 Wien,
Europe
☎ 963779

FRANZ WERFEL

Píseň o Bernadette

(Pokračování z min. čísla)

Kapitola třicátá třetí

DIGITUS DEI,

ČILI BISKUP POSKYTUJE PANÍ PŘÍLEŽITOST

Zrovna v těch dnech pobývá na léčení v Cauterets Monseigneur Thibaut, biskup montpellierký. Tento starý pán se na faře seznámí s Bernadettou. Monseigneur Thibaut je pravým opakem Monseigneura Laurence. Má hezky dlouhé, šedivé hedvábné vlasy, jeho ústa nejsou sarkastická, nýbrž měkká a dětská, a oči překrásné, modré jako chrpy. Montpellierký biskup je povahy přístupné a poetické. Ano, mohl vám dokonce prozradit, že ve volných chvílích skládá dosti dobré verše francouzské a latinské, verše k poctě Boha a Panny Marie, k oslavě přírody a přátelství. Monseigneur Thibaut zná lurdská zjevení jen z novin, jako každý. I on sdílí mínění veškerého francouzského duchovenstva, že Církev nemůže být — se zřetelem na vládnoucí duchovní zaměření — a dostatek opatrná a zdrženlivá vůči podobným mystickým příběhům. Není většího nebezpečí, myslí si i on, než když se počnou stírat svaté hranice mezi náboženstvím a duchapfením. Přesto však požádá Bernadettu, aby mu všechno podrobně vypravovala. A nyní se stane podivná věc: Bernadetta, která podobné prosby nikdy nezamítne, která jím však obvykle činí zadoost bezúčastným a mechanickým odřikáváním, cítí se záživněma očima svého posluchače nadchnuta. Připadá jí, že se po prvé v životě setkává s duší podobnou vlastní, s duší, která v stejném rozpětí chápe tajemství její radosti, lásky a vytržení. Hned po prvních slovech vypadne z konceptu obvyklého odřikávání. Vyskočí. Klekne. Začne hrát sebe samu. Hraje Paní. Předvádí 11. únor. Zde je potok — a zde jeskyně. V jejím zpodobňování je taková síla, že Bernadetta cítí, jak neznámými silami svou Paní k sobě přitahuje a takřka ji vtlačuje do pravého výklenku pokoje. Její tvář zesíná, Luisa Soubirousová už se obává, že Bernadetta upadne ve vytržení. Ve chvíli, kdy Bernadetta, představující Paní, s pažemi zpola rozpraženými, tónem libezně vážným sama sobě říká: „Buďte tak laskava a přicházejte sem po patnáct dní.“ Monseigneur Thibaut náhle vstane a vyjde z pokoje. Ten starý muž pláče. Venku na zahradě pak se opře o strom a šeptá sám sobě:

„Quel poème... quel poème... Jaká báseň!“

Dva dny poté odjíždí biskup do Lurd. Tam se ubytuje v hotelu Cazenave a ihned žádá děkana, aby k němu do hostince poslal několik důvěry hodných svědků Bernadettiných zjevení. Peyramale pošle doktora Dozouse a Jana Estradeho. Estrade prohlašuje před biskupem doslova:

„Monseigneur, obdivoval jsem v životě největší herečky francouzských jevišť, mezi nimi i takovou umělkyni, jako je Rachel. Ale proti Bernadettě byly všechny jen pitvořící se sochy, které přehánějí trapně vážně. Ta malá visionářka z Massabielle nám však zrcadlila blaženost, pro niž není slova v celém našem jazyce.“

„C'est cela... c'est cela,“ zvolá Thibaut.

Děkan Peyramale se chápe příležitosti a doporučuje:

„Monseigneur, neračte opominout promluvit slůvko s biskupem tarbeským.“

Monseigneur neopomíne. Ačkoliv mu lékaři po namáhavé lázeňské léčbě předepsali dva týdny naprostého klidu, rozjede se místo domů, do své diecése, do Tarbes. Tam má tříhodinovou rozmluvu s Bertrandem Sévérem Laurencem.

Brzy potom lurdského faráře telegraficky povolají do biskupského paláce. Nedostane se mu přátelského přijetí u stolu ani v holé ložnici biskupově jako naposled. Naopak, nechají ho dvě hodiny čekat v kanceláři, než ho biskup přijme. Monseigneur dopáleně buší berlou o psací stůl:

„Chcete mi pošlat na kirk celý francouzský episkopát, lurdský farář?“

A dříve než se Peyramale zmůže na slovo, podá mu biskup jeden z těch imposantních, pečeti ověřených svitků, jakých se užívá na pastýřské listy a jiné pastorální vyhlášky.

„Lege,“ poroučí Monseigneur latinsky. „Čti!“

Peyramale, máje před očima slavnostní pergamén, pozoruje se zadosudčněním, že se s bezvarným konceptem v biskupově zásuvce stala zatím význačná změna a že má před sebou křesťanský listopis:

„Zřízení biskupské vyšetřovací komise?“ ptá se tiše.

„Sede et lege!“ zahřmí na něho biskup, jehož mrazivá vlnitost ustoupila jakési vřelější drsnosti. Poslušně si sedá na jednu z kancelářských židlí a čte latinský nápis, namalovaný krásnými modrými, červenými, zlatými, okudrlinkovanými písmeny: „Ordonance biskupa tarbeského k jmenování komise pro vyšetřování u-

dálosti, souvisejících s domnělými zjeveními v jeskyni, západně od města Lurd.“

A pod tímto starodávně nakadeřeným titulem:

„Bertrand Severe Laurence, z Božího milosrdenství a z milosti Svaté apoštolské stolice biskup tarbeský, duchovenstvu a věřícím naší diecése pozdrav a požehnání ve jménu Pána našeho Ježíše Krista...“

Děkan vzhledně k biskupovi, ten však okamžitě jeho oči zaplaší zpátky k listině. Po římském pozdravu následují četné, přečetné řádky stlačeného písma. Peyramale je dalekozraký a jeho oči mají co dělat, aby rozluštily text. A nejen oči, také duch je nucen se napínat. Hluboce zastřena do jasných slov pastýřského listu působí takřka mučivě pochybovačná nedůvěra biskupova. V úvodu probírá Bertrand Severe Laurence všechna jak a proč lurdského případu. Peyramale z argumentů vycitňuje, že Monseigneur úmyslně naznačuje, že jeho rozhodnutí nevyvěrá z vlastního popudu, nýbrž z vnějších příčin, z nenávisti popěračů na jedné, a z fanatismu lehkověrných na druhé straně.

Znovu a znovu naráží Peyramale na výhrady, skrývající se pod hladkým povrchem pastýřského slohu. „Nic nemůžeme uznat a priori a bez nejvážnějšího a nejstřízlivějšího přezkoumání,“ praví se v listě. „Proto bude lépe, když co možná nejvíce upustíme od subjektivních tvrzení a obrátíme nejostřejší pozornost na přírodovědecké probádání tak zvaných zjevů uzdravení.“

„Snadněji lze lidstvo zmást než přesvědčit,“ píše biskup doslova a Peyramale čte mezi řádky ještě cosi víc. Každé nové zmatení zasadilo by novou ránu křesťanství, které v přítomné době v jednom z nejprudších historických bojů obhajuje věčné pravdy. Moderní duch, i tam, kde Boha nepopírá, je tak uzpůsoben, že není ochoten ani rozumem ani citem uznat výjimky z obecného přírodního zákona.

Jestliže Církev, která je k tomu povždy a na věky ochotna, takovou výjimku uzná, posílí tím bezděčně nepřítele Boha a vyvolá v nejširších kruzích rozhořčení. Nežli tedy církevní komise připustí působnost nadpřirozených sil, musí úplně vyčerpat všechny druhy přirozeného vysvětlení všemi prostředky moderní kritické vědy. Proto je především naneyvš třeba, aby se komise neskládala jen z profesorů dogmatiky, morální theologie a mystické theologie, nýbrž aby se jí v rovném počtu zúčastnili i profesori medicíny, chemie a geologie.

Peyramale čte a čte. Text nebere konce. Drobné písmo skáče děkanovi před očima. Monseigneur konečně pozbuze trpělivosti a vezme mu listinu z rukou:

„Kdo popírá zázrak, není pravý katolik,“ čte biskup. „Kdo Bohu upírá moc zacházet se všehomírem podle vlastního dobrozdání — není člověk věřící. A přece! Zázraky tohoto druhu vzbuzují ve mně pohoršení. Jakáž pomoc! Já o zázraky nestojím! Jakési ubohé škvěrně z jakéhosi bídného hnízda, dítě pijana a pradelny — milosrdenství Boží je nezměřitelné! Ale mně — který jsem pouhý, nepatrný člověk — mně se to, Bůh mi odpusť — přelí! A vy všichni mě do toho ženete...“

„My vás neženeme, Monseigneur, sama věc vás žene, jako tam vehnala i mne,“ namítá Peyramale. „Nejsem, na mou duši, přivržencem lehkomyšlného a tupého babského mysticismu. Ale kdo vám, Vaše Milosti, vysvětlí tenhle šílený vývoj? Dcera lidí, kteří přišli na mizinu, ano! Nevědomé dítě, které nemá takřka zdání o nejjednodušších náboženských poučkách, které se nikdy neoddávalo blouznivým snům, to dítě vidí jakousi paní, kterou z počátku zdaleka nepovažuje za zjevení, nýbrž za skutečnou, lidskou osobu z masa a krve. Vypravuje o tom sestře a spolužačce. Sestra to poví matce, přítelkyně kamarádkám. A z tohoto nicotného domácího klepu dětí a malých lidí naroste v několika dnech lavina ze samých 'ano' a 'ne'; lavina, která zasype celou Francii. Váš vlastní kolega, biskup montpellierký, nazval to nejkrásnější moderní básní, Monseigneur...“

„Můj kolega, biskup montpellierký, je pán, který se snadno dojmá,“ propuká Bertrand Severe ve smích.

„Ale já nejsem člověk, který je snadno dojatý, Monseigneur,“ prohlašuje Peyramale: „nlemám mě tento nepochopitelný vzrůst dětského nic naplňuje neustálým vzrušením. Ráči játe tedy avolat muže, kteří nás poučí: 'Hic est digitus Dei. Anebo: 'Není v tom prát Boží.“

Biskup svěsí kontky úst a vyhrne obočí:

„A možl mužl, které jsem povolal, je i lurdský pan farář s celou svou nejistotou...“

Děkan k němu polekaně vzhledně. Rád by tento úřad zamítl. To však není možné:

„Kdy poroučíte, aby se komise sešla, Monseigneur?“ zeptá se zastřeným hlasem.

„Ještě ne... Ještě ne...“ odmítá zlobně biskup, klada na svitek obě ruce, jako by si jej nehodlal dát vyrvat.

„Ale ordonnance už je připravena k tisku,“ připomíná děkan. Biskup nevlídně zavrčí:

MÁTE UŽ PŘEDPLACEN
HLAS NÁRODA
NA ROK 1984?

"Ordonance počká. Ještě tam není vepsáno datum . . . Vy-
světlíte mi snad, lurdský farář, jak budou přírodopysci komise
— chemikové a geologové — pracovat, když je jeskyně uzavřena?"
"Váš pastýřský list si otevřel jeskyně vnutí, Monseigneur,"
odvážl se děkan velmi neprofitelně podotknout.

Biskup pozdvihl hlas až do řezavé výšky:

"Nechci si nic vynucovat. Odpirám vykonávat sehemenní ná-
tlak na světskou moc. Napřed at' cisár jeskyni otevře. Potom at'
je komise sejde. Ale ne naopak!"

"Vymínil si cisár osobně rozhodnutí, Monseigneur?"

"Cisár to musí rozhodnout, už proto, že to ostatní slabosti ne-
skončují." A po delší přestávce doložil biskup skoro šeptem:

"Dávám Paní poslední šanci. Rozumíte mi, lurdský farář?"

"Nerozumím, Vaše Milosti."

"Tak vám to vysvětlím: poskytují Paní možnost, aby cisár
bud' přemohla nebo se od něho dala přemoci. Zvítězí-li Paní —
komise se dá do práce. Bude-li Paní přemohena a zůstane-li je-
skyně uzavřena, je jasné, že Paní není Panna Maria, a ona i celá
komise se rozplynou v nívě . . ."

Po těchto slovech začne Monseigneur pročítat odstavce je-
dnolitých statutu. Na Peyramalův sluch narážejí jména řádně
ustanovených kanovníků, jímž se řízení komise svěřuje a jména
profesorů ze seminářů, kteří mají prozkoumat vědeckou stránku
věci. Konečně biskup děkana propustí. Ale ode dveří ho ještě
jednou zavolá:

"A co bude s Bernadettou, lurdský pane farář?"

"Jak to Vaše Milost myslí?" ptá se Peyramale, chytře ziskut-
lána.

"Jasně a do slova! Jak si to děvče předstává svůj budoucí
osud? Jate, jak se zdá, jejím rytířem. Jistě jste se jí na to
už ptal . . ."

Peyramale odpovídá velmi opatrně:

"Bernadetta je nejprostší bytost na světě. Nemá za mák
etižadosti. Jejím jediným přáním je, aby měla zapadnout mezi
neznámý dav, z kterého vyšla. Ráda by žila tak jako všechny
ostatní ženy jejího stavu . . ."

"Pochopitelně přání," dá se biskup do smíchu. "A vy jako
theolog věříte, že ji taková idyllická budoucnost opravdu nastane
po všem tom, co se stalo?"

"Já v to z celého srdce doufám a přeje tomu nevěřím," řek-
ne posleze Peyramale tak dvojznačně, jak mu je, se zřetelem
na Bernadettu a její Paní, a řekne. Biskup vykročí o holi epozadu
paušálně stolu a stane už před děkanem:

"Můj milý, komise může stanovit jen tři rozsudky. Bud' to
řekne: Dívčenko Soubirousová, tys podvodnice a patříš do polep-
šovny. Nebo řekne: Bernadetto Soubirousová, tys blázen a pa-
tíš do blázince. Anebo řekne: Nejsvětější Panna si tě vyvolila,
dívčenko Soubirousová! Z tvého zřídla vycházejí zázraky. Po-
stoupíme tvá akta kongregací ritu do Říma. A proto . . . hm --
co dál, pane farář?"

Maria Dominik Peyramale ani nemuká.

"A proto . . ." Monseigneur zvýší hlas, "protože jedna z
vyvolených smrtelnic, která smí vznášet nárok na počtu oltářů,
musí zmizet! Světice nenecháváme bhat po světě. Světice,
která by si žádala s mládenci, která by se vdala a měla děti,
to by byla pěkná novinka . . ."

Náhle biskup změni tón a jeho tichý hlas zní mírně a za-
myšleně:

"A proto se církev o tebe postará, dívčenko Soubirousová!
At' chceš nebo nechceš, zasadí si tě jako drahocenný květ do
jedné z nejlepších zahrad, ke karmelitkám, ke kartusiánkám,
kde vládne tuze přianý řád — dívčenko Soubirousová!"

"Ona jistě nechce, Monseigneur," skočil mu Peyramale do
řeči téměř neslyšně. "Bernadetta je přirozené dítě světa, a po-
kud vím, nemá sehemenní vlohy k duchovnímu životu. A je tak
mladičká, není jí ještě ani patnáct let."

"Však ona zestárne," prohlásí krátce biskup. "Ještě jsem
ordonance nevydal. Ještě se komise nesešla. A započne-li vůbec
kdy svou práci, bude hezkých pár let rokovat a rokovat, to vám
— můj milý — slibuji. Já, já se spokojím až posledním objasně-
ním. Do té doby at' si vaše chráněnka žije ve světě, ale pod
přianým dozorem to žádám. A jste-li tomu dvěřeti nakloněn,
lurdský farář, přemluve ji, aby vás odvolala. Pak se to od-
bude polepšovnou. To by bylo jak pro ni, tak pro církev nej-
moudřejší, alespoň v dnešní době . . ."

(Pokračování příště)

EAKIN PRESS

AUSTIN - The first major book
about the Czech community in
Texas in a half a century, has re-
cently been published.

In is **KRASNA AMERICA**,
which is Czech for "Beautiful
America", and is authored by
Texas A&M language profes-
sor, Dr. Clinton Machann, and
Austin school teacher, James
W. Mendl, both of whom write
and speak the Czech language.

This well-documented book
(Eakin Press, \$16.95) includes a
wealth of information that will
be of interest to historians,
sociologists, folklorists and
other scholars as well as Texans
whose families emigrated to
Texas during the past century.
Subtitled **A Study of Texas
Czechs, 1851 - 1939**, the book is
written in a style for the average
reader who will be fascinated by
this account of the Czechs' part
in the history of Texas.

Although most Texans are at
least vaguely aware of this
ethnic group due to community
festivals such as Westfest at
West, Texas, and the popularity
of the Czech pastry called the
kolac, they may know little
about the important, uniquely
Czech institutions in the state:
the century-old Czech press, the
very successful fraternal organi-
zation known as the SPJST
(along with the prominent
Catholic fraternal orders, the
KJT and KJZT), and the dis-
tinctive Unity of the Brethren
Church, to name only a few.

Very little about these sub-
jects has been included in the
traditional Texas history books,
although the Czechs constitute
one of the largest ethnic
minorities in the state and have
been a major economic, cul-
tural, and political influence,
particularly in Central Texas.

The book contains a helpful
introduction which briefly
sketches the history of the
Czech people and clears up
some common misunderstan-
dings about them. For example,
many think that the term
"Bohemian" is synonymous
with the term "Czech," but this
is not correct. Most of the

Czechs who settled in Texas did
not come from Bohemia at all.
Instead, they came from the
Czech province known as
Moravia, and they spoke a spe-
cial dialect of Czech that can still
be heard in some Texas Czech
farming communities today.

In the first two chapters of the
book, Machann and Mendl
trace the history of the Texas
Czechs, from the 1880s, when
they began to emigrate to Texas
in large numbers, to about the
time of World War II, which was
in some ways the high point of
Czech ethnicity in the state.

Among the early settlers were
some especially important and
colorful figures. Anthony Dignowity was a prominent doctor
and businessman in San An-
tonio and a friend of Sam Hous-
ton. His Unionist sympathies
got him into trouble during the
Civil War. Josef Bergman was a
minister who settled in the vil-
lage of Cat Springs in 1850. His
encouraging letters about the
opportunities in Texas written
to friends in Europe made him
personally responsible for at-
tracting the first large groups of
Czechs to Texas.

Later in the century, pioneer
Catholic priest Josef Chromcik
and Rev. Adolf Chlumsky, who
was primarily responsible for or-
ganizing the Czech Brethren
Church in Texas, were impor-
tant figures in the Czech com-
munity. Later still, successful
Czechs such as Augustin
Haidusek, the first member of
his ethnic group to obtain a law
degree, to serve in the Texas
legislature, and as County
Judge, became very influential
community leaders.

Throughout the late
nineteenth century and the early
twentieth century, the vast
majority of the Texas Czechs
were farmers and lived in rural
areas. After describing the
large, early settlements in Au-
stin, Fayette, Lavaca, and
Washington Counties, and the
gradual movement of Czech
farm families throughout large
areas of the state, Machann and
Mendl devote a chapter to the
social institutions of the Czechs.
Their cooperative, rural way of

life was marked by an amazing
number of clubs and organiza-
tions, many of which survive to
the present day.

The authors also devote chap-
ters to religion, folk culture,
Czech language, journalism,
and literature and ethnic iden-
tity and assimilation.

For example, Texas has sup-
ported over thirty Czech-lan-
guage newspapers since the late
nineteenth century and out-of-
state newspapers and journals,
especially from Chicago, also
enjoyed large circulations in
Texas. Two all-Czech newspa-
pers survive in Texas today
along with two others that print
at least some articles in the
Czech language.

The story of Czech folklore in
Texas is also a large subject in it-
self. Particularly notable are the
large number of folk songs that
are alive and well even today.
Approximately thirty to forty
Czech-American polka dances
are still held in Texas each
week, and several radio stations
continue to broadcast programs
which feature music with Czech
lyrics. Shows of this type in the
1920s were early examples of
"ethnic programming."

Krasna Amerika contains
nearly fifty illustrations, includ-
ing useful maps and numerous
photographs of people and
places. Also included are a large
bibliography and several useful
appendices. One appendix lists
virtually every Czech commu-
nity in Texas, county by county,
in chronological order. Dozens
of names of early settlers and
specific dates will be of particu-
lar interest to Texas Czechs who
are preparing their own "family
histories."

According to the authors, the
important story of the Czechs in
Texas has been virtually ignored
for so long because much of the
information necessary for re-
search was difficult to obtain
and use. The book, **Nase dejiny**
(Our History), for example,
compiled by the National Coun-
cil of Czech Catholics in Texas in
1939, is an excellent source, but
like many others, it was written
in Czech.

Both authors cite the lack of
information about Texas Czechs
in the history books used in the
state's public schools as one of
the factors that inspired them to
write the book. Machann is an
associate professor of English at
Texas A&M University and
Mendl teaches history and gov-
ernment at Kirby Hall School in
Austin. Mendl also occasionally
teaches Czech classes, most re-
cently at Temple Junior Col-
lege. Both have traveled and
studied in Czechoslovakia.

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402
Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60650
ALL PHONES:
484-0800

Noworul Memorial Chapels

2658 SOUTH CENTRAL PARK AVENUE, CHICAGO, ILL. 60623
TELEFON: 762-2333

VOICE OF THE NATION

George Podzamsky:

Illinois Comment

The plight of nurses at Mac Neal

How is the new project in nursing care going? The Mac Neal nurse gave me a long look and asked me back: Do you want the official answer, or the truth?

Not many nurses would dare to talk even with an assurance of anonymity. There is a surplus of them and jobs are scarce.

Mac Neal has already closed two stations, totaling 62 beds. This was brought on mainly by the fact that over 25 established and disgruntled practitioners have recently started sending

their patients elsewhere.

When the governmental cost controls come to Mac Neal in October, that will be a double whammy to nursing and other jobs. The hospital will be reimbursed according to disease groups and not according to length of stay. With shorter stays more jobs will be lost. Actually, it is projected that about one out of six, or seven hospitals will close down...

But Mac Neal has had serious problems long before the cost controls, created by hard nosed and intimidating management. One of the problems is a decline in nursing services.

In the reduction of personnel, the poorest were fired first - the nurses aides. Now, the nurses are handling the bedpans, make beds, bathe and feed the patients.

Where is the saving? But mainly, what has that done to patient care?

Repeat patients are commonly complaining of how it has declined. The nurses are trying but they being stretched thinner and thinner. There is supposed to be one RN for 6 patients on a regular station. In case there are only 20 patients when the nursing shift starts, the fourth nurse will be sent elsewhere, or asked to take a day off. Should six, or more patients be admitted within the next few hours, she will not be brought back. The three nurses will have to do.

As you know, paper work has to be done no matter what. Patient care gets cut down.

If a new patient needs pain, or other urgent medication and it is requested via the touted computer, it may take hours. The harassed nurse, who no longer has an aide, often drops everything and goes to the pharmacy to get it. She has to leave her post for this kind of errand.

She complains to her head nurse. That one should take it up with the nursing office. But there, she is likely to be made look incompetent, if she complains often.

The nurses don't get much sympathy in the nursing office. A supervisor, who is not a yesperson, can survive there only by oversight. Most nurses cannot remember when the nursing director was last seen making rounds of the stations.

Instead of reporting directly to the president, she now works under his deputy, who is cog in

the remote control of what should be and used to be a service of personal involvement.

How about the shiny new Taj Mahal? That is where the new fangled "primary care" nursing is trying to prove itself. It is based on the concept of a patient having a continuity of nursing care, having the same nurse on every shift. Sounds wonderful and comforting.

However, when I call the station, chances are one in four that the right nurse will answer the phone. The three others don't know enough about my patient. They have to go get the right nurse, who has to drop what she is doing. Three of us are wasting time on the phone and again - what and who suffers?

Complete breakdown of the idea of primary care nursing comes when downtown, one shot agency nurses are hired to plug the holes. They are good nurses but they cannot be expected to provide Mac Neal continuity, or loyalty. Yet, under the present management, they have become a common sight. They just leave, when their shift is over.

Paper work under this new concept is even heavier. So, the nurses used to finish their charting after the new shift arrived. They used to get paid overtime for it but no longer. It has to be done by the end of the shift and again, at whose expense?

With 60 million of dollars in dept. is the management of Mac Neal hellbent on fiscal suicide? If prayers help for cure of insanity, I will do that, because this is my home and my community.

Just in case those who say God helps those who help themselves are right, please, write your concerns to the Editor, to the board of directors members, to you physicians or to me.

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President

NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Oklahoma City, Oklahoma

WHO IS RESPONSIBLE

For untold millenia man has been struggling to be free. When he emerged from the dim mists of barbarism on his faltering climb toward civilization, he passed through the first societal state of slavery. From that time, thousands of years ago, to this very day man has fought for freedom.

Always there have been those who wish to control others, to manipulate, to regulate, to play God. And then there is the "Utopian Hearsay," the endeavor to make life better—with a little bit of force—for those who can't see the wisdom of the leaders.

In the realm of political philosophy there are today but two choices: Individualism or Socialism. Individualism recognizes that the nature of man is to be free. Socialism is a mistaken Utopianism, based on a belief that life for man can be improved by a central authority, by planning and regulation, by coercion.

In the realm of economics there are also but two choices: capitalism or socialism—freedom in the marketplace, or the coercion of the command economy.

Most of us realize that we are indeed privileged to enjoy a very high level of living in this country. But few of us realize the reason this has occurred. We tend to think it is because we are blessed with a land rich in natural resources. Or that we are a population of particularly intelligent people who are diligent workers. None of these is the reason.

The reason we are more af-

fluent than most other people is because of our system of economic organization. Our climate of freedom, stemming from the American Revolution, led naturally to the adoption of a system of maximum individualism, maximum freedom in our economic system.

How fortunate we were that our ancestors opted for private enterprise, for capitalism, for this is the reason we have been so richly blessed.

Our free enterprise system has resulted in greater abundance for all precisely because it is the most efficient system for overcoming the age-old, world-wide problem of scarcity. But our system is under attack.

The ancient dream of Utopia manifested in modern times by Socialism, has made dangerous inroads in America. And we are suffering the consequences: exorbitant taxes, inflation, unemployment, the myriad curses of any attempt to supplant freedom with coercion.

We are dangerously close to losing the real secret of America's greatness—to "killing the goose that lays the golden egg" by stifling the private enterprise system.

In a country based on individualism there is no agency charged with the responsibility of preserving the system. That responsibility falls on each individual. It is vital that we assume this duty, for as Henry Hazlitt has written:

"What is threatened, in fact, is no less than our present civilization itself, for it is capitalism that has made possible the enormous advances not only in providing the necessities and amenities of life, but in science, technology, and knowledge of all kinds, upon which that civilization rests.

"All those who understand this have the duty to explain and defend the system. And to do so, if necessary, over and over again."

Archdiocese of Chicago

Joseph Cardinal Bernardin, Archbishop of Chicago, is urging Catholics in Cook and Lake counties to share in the ministry of their universal pastor, His Holiness Pope John Paul II, by contributing to the upcoming Peter's Pence Collection.

"The combined contributions of countless generous Catholics help our Holy Father to continue his pastoral visits to many lands; to relieve suffering in places ravaged by war, oppression, adverse economic conditions and natural disasters; and to maintain representatives in more than 100 countries. The tradition of the annual Peter's Pence Collection offers the members of the Church the opportunity to support and share in the ministry of its universal pastor," said Cardinal Bernardin.

Support from the Archdiocese of Chicago of the Holy Father's charities totaled \$762,573 in 1983, up 17% from the \$649,838 of 1982, archdiocesan officials said.

In addition to monetary contributions, the Cardinal has asked Catholics to support the Pontiff with their prayers.

The collection will take place in parishes the weekend of June 30th and July 1st.

I
M
P
O
R
T
E
R

**VALAŠSKÉ
PAPUČE**

délka zásoha
postací

Velikosti 6—12

Nizké ceny!

MACH

3720 W. 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

CZECHVIDEO - VHS.BETA

*Videokasety s programy v českém jazyce.
Filmy veselohry, turistické o ČSR,
pisnickové pořady atd.*

**KATALOG 51:00;
CZECHVIDEO
P.O. Box 901873
DALLAS, TEXAS 75390**